МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ПОДАТКОВИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ, СПОРТУ ТА РЕАБІЛІТАЦІЇ
КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему: Впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій

Здобувача вищої освіти II курсу, МПАз-22-1 групи,
спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування,
освітня програма «Регіональне управління та самоврядування».

_____ Язвинський Дмитро Андрійович
(підпис) (прізвище, ім'я, по батькові)

Науковий керівник _____ Єрко Галина Георгіївна

Керівник освітньо-професійної
програми _____ Близнюк Андрій Станіславович, д.н.держ.упр., доцент, професор кафедри

Допущено до захисту за рішенням кафедри менеджменту та публічного управління
протокол від «25» січня 2024 № 4

Т.в.о. завідувача кафедри менеджменту
та публічного управління _____ Близнюк Андрій Станіславович, д.н.держ.упр., доцент, професор кафедри

Ірпінь – 2024

Реєстрація № 26 05.02.2024 _____
(дата) (підпис відповідальної особи)

Результати перевірки _____ 19.01.2024 _____
(до захисту, на доопрацювання) (дата) (підпис)

Результат захисту 5 (відмінно) / 90 балів 20.02.2024 _____
(оцінка) (дата) (підпис)

Голова комісії: _____ Я. Л. Варшавець
(підпис) (ініціали, прізвище)

Члени комісії:

_____ А. С. Бицюк
(підпис) (ініціали, прізвище)

_____ Н. В. Яковенко
(підпис) (ініціали, прізвище)

_____ М. В. Гусятинський
(підпис) (ініціали, прізвище)

БЛАНК ОЦІНЮВАННЯ ВИПУСКНОЇ РОБОТИ

Об'єкти контролю	Діапазон оцінки в балах	Фактична кількість балів	Примітки	Дата, П.І.П.: керівника, голови комісії членів комісії, секретаря, (підписи)
ОЦІНЮВАННЯ ДИПЛОМНОЇ РОБОТИ КЕРІВНИКОМ ТА РЕЦЕНЗЕНТОМ				
1.Зміст випускної роботи (якість теоретичного матеріалу, його зв'язок з практичним, вміння представляти матеріал в логічній послідовності, наявність висновків та пропозицій)	від 0 до 30			
2.Дотримання вимог щодо оформлення	від 0 до 10			
3.Вчасне виконання роботи на всіх етапах у встановлені кафедрою терміни	від 0 до 5			
4. Рецензент	від 0 до 5			
РАЗОМ БАЛІВ*	від 0 до 50			
ОЦІНЮВАННЯ ДИПЛОМНОЇ РОБОТИ КОМІСІЄЮ ПО ЗАХИСТУ				
1.Доповідь	від 0 до 10	10		
2. Роздатковий матеріал	від 0 до 5	5		
3. Знання теоретичного та практичного матеріалу, вміння відповідати на запитання	від 0 до 25	25		
5. Апробація (участь у конференціях)	від 0 до 10	9		
РАЗОМ БАЛІВ	від 0 до 50	49		
ЗАГАЛЬНА КІЛЬКІСТЬ БАЛІВ	від 0 до 100	90		

ПЕРЕВЕДЕННЯ ОЦІНКИ ЗА 100-БАЛЬНОЮ ШКАЛОЮ ДО НАЦІОНАЛЬНОЇ ШКАЛИ ТА ШКАЛИ

Оцінка за 100- бальною шкалою	Оцінка за шкалою ЕКТС	Оцінка за національною шкалою	Дата	П.І.П.: голови, членів комісії, секретаря, (підпис)
90	A	5	20.01.2024	

Правила переведення оцінок до національної шкали та шкали ЕКТС

Оцінка за 100-бальною шкалою	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою
90-100	A	5 (відмінно)
80-89	B	4 (добре)
70-79	C	
60-69	Б	3 (задовільно)
50-59	E	
35-49	ЄХ	2 (незадовільно)

Факультет соціально-гуманітарних технологій ,спорту та реабілітації
Кафедра соціальної філософії та управління
Спеціальність 281 Публічне управління та адміністрування
Освітня програма «Регіональне управління та самоврядування»

Затверджую
Завідувач кафедри соціальної філософії та управління
_____ Л.В. Чупрій
«___» грудня 2022 р.

Завдання на кваліфікаційну роботу
здобувачу вищої освіти
Язвинського Дмитра Андрійовича
(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема випускної кваліфікаційної (дипломної) роботи
___Впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій _____
Затверджена наказом ректора від « 13 » 02. 2023 № 198
2. Строк здачі закінченої роботи 05.02.2024
3. Цільова установка _____
Мета роботи є узагальнити та визначити особливості впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій. Робота спрямована на розгляд основних підходів до впровадження інноваційних процесів в публічному секторі; опис ключових факторів суспільно-економічних трансформацій в Україні та світі й оцінку впливу цих трансформацій на взаємодію органів публічної влади з громадськістю; проведення аналізу світового досвіду впровадження інноваційних форм комунікації між органами публічної влади та громадськістю; розробку рекомендацій щодо ефективного впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій

Предметом дослідження є характеристика інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій.

Зміст кваліфікаційної роботи (перелік питань за кожним розділом) **РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ІННОВАЦІЙНИХ ФОРМ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ**

1.1. Аналіз основних понять та теоретичних концепцій з проблеми дослідження

1.2. Основні підходи до впровадження інноваційних процесів в публічному секторі

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ СУСПІЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ

2.1. Виявлення ключових факторів суспільно-економічних трансформацій в Україні та світі й оцінка впливу цих трансформацій на взаємодію органів публічної влади з громадськістю

2.2. Аналіз світового досвіду впровадження інноваційних форм комунікації між органами публічної влади та громадськістю

РОЗДІЛ 3. ФАКТОРИ ТА ПЕРЕШКОДИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ФОРМ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ

3.1. Виявлення основних факторів, що сприяють впровадженню інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю

3.2. Аналіз позитивних та негативних аспектів впровадження інноваційних підходів до взаємодії органів публічної влади з громадськістю

3.3. Розробка рекомендацій щодо впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій

.Календарний план виконання роботи

№ п/п	Назва етапів виконання кваліфікаційної роботи	Строк виконання		Примітка
		За планом	Фактично	
1.	Вибір теми, вивчення літературних джерел, постановка проблеми та складання плану роботи	28.11.2022	28.11.2022	
2.	Підготовка першого розділу роботи та подання його керівнику	26.06.2023	26.06.2023	
3.	Підготовка другого розділу роботи та подання його керівнику	20.12.2023	20.12.2023	
4.	Підготовка третього розділу роботи та подання його керівнику	25.12.2023	25.12.2023	
5.	Підготовка вступу та формування висновків, списку літературних джерел. Оформлення роботи згідно вимог ДПУ та подання її керівнику	28.12.2023	28.12.2023	
6.	Доопрацювання робити з урахуванням зауважень керівника	до 15.01.2024	15.01.2024	
7.	Отримання відгуку керівника	25.01.2024	25.01.2024	
8.	Отримання зовнішньої рецензії	29.01.2024	29.01.2024	
9.	Попередній захист роботи	18.01.2024 19.01.2024	19.01.2024	
10.	Перевірка роботи на унікальність	22.01.2024	22.01.2024	
11.	Допуск кваліфікаційної роботи до захисту зав.каф.	до 05.02.2024		
12.	Захист роботи	14.02.2024 15.02.2024 20.02.2024		

4. Дата видачі завдання «14» 02.2023 р.

5. Керівник випускної кваліфікаційної роботи _____ (підпис) Т.Г. Сокіл (прізвище, ініціали)

10. Керівник освітньо-професійної програми _____ (підпис) А.С. Бицюк (прізвище, ініціали)

11. Завдання до виконання отримав здобувач вищої освіти _____ (підпис) Д.А. Язвинський (прізвище, ініціали)

АНОТАЦІЯ

Впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій

Метою є узагальнити та визначити особливості впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій. Робота спрямована на розгляд основних підходів до впровадження інноваційних процесів в публічному секторі; опис ключових факторів суспільно- економічних трансформацій в Україні та світі й оцінку впливу цих трансформацій на взаємодію органів публічної влади з громадськістю; проведення аналізу світового досвіду впровадження інноваційних форм комунікації між органами публічної влади та громадськістю; розробку рекомендацій щодо ефективного впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій

Завдання дослідження:

- зробити аналіз основних понять та теоретичних концепцій з проблеми дослідження; розглянути основні підходи до впровадження інноваційних процесів в публічному секторі;

- описати ключові фактори суспільно-економічних трансформацій в Україні та світі й оцінити вплив цих трансформацій на взаємодію органів публічної влади з громадськістю; -провести аналіз світового досвіду впровадження інноваційних форм комунікації між органами публічної влади та громадськістю;

- узагальнити основні фактори, що сприяють впровадженню інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю;

- здійснити аналіз позитивних та негативних аспектів впровадження інноваційних підходів до взаємодії органів публічної влади з громадськістю;

- розробити рекомендації щодо ефективного впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, які мають місце при впровадженні інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно- економічних трансформацій

Предметом дослідження є характеристика інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій

За результатами дослідження сформульовано висновки та зроблено обгрунтовані пропозиції.

Одержані результати: Розроблено теоретичне обґрунтування сутності, змісту та процесів впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій. Проведено аналіз вітчизняного та зарубіжного досвіду впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю. Визначено основні проблеми та перспективи впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю у світі та в Україні.

Кваліфікаційна робота містить 82 сторінок, список використаних джерел з 60 найменування.

Рік виконання дипломної роботи 2022-2024.

Рік захисту роботи 2024.

ЗМІСТ

ВСТУП……3

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ІННОВАЦІЙНИХ ФОРМ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ…….7

1.1. Аналіз основних понять та теоретичних концепцій з проблеми дослідження……7

1.2. Основні підходи до впровадження інноваційних процесів в публічному секторі……..16

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ СУСПІЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ……31

2.1. Виявлення ключових факторів суспільно-економічних трансформацій в Україні та світі й оцінка впливу цих трансформацій на взаємодію органів публічної влади з громадськістю……31

2.2. Аналіз світового досвіду впровадження інноваційних форм комунікації між органами публічної влади та громадськістю……..46

РОЗДІЛ 3. ФАКТОРИ ТА ПЕРЕШКОДИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ФОРМ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ……..58

3.1. Виявлення основних факторів, що сприяють впровадженню інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю……..58

3.2. Аналіз позитивних та негативних аспектів впровадження інноваційних підходів до взаємодії органів публічної влади з громадськістю……64

3.3. Розробка рекомендацій щодо впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій……..70

ВИСНОВКИ……73

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ……77

ВСТУП

Актуальність теми дослідження обумовлена кількома факторами.

По-перше, в сучасному світі спостерігається тенденція до посилення ролі громадянського суспільства в житті держави. Громадські організації все активніше беруть участь у виробленні та реалізації державної політики, контролюють діяльність органів влади, захищають права та інтереси громадян. У цих умовах взаємодія органів публічної влади з громадськістю стає невід'ємною частиною демократичного управління.

По-друге, суспільно-економічні трансформації, що відбуваються у світі та в Україні, вимагають від органів влади більшої відкритості та прозорості. Громадськість має бути обізнана про плани та рішення влади, мати можливість впливати на їх формування. Впровадження інноваційних форм взаємодії дозволяє органам влади налагодити ефективний діалог із суспільством, забезпечити прозорість своєї діяльності та підвищити довіру громадян.

По-третє, розвиток інформаційних технологій відкриває нові можливості для взаємодії органів публічної влади з громадськістю. Впровадження електронних форм взаємодії дозволяє розширити доступ громадян до інформації про діяльність влади, залучити їх до участі в консультаціях та громадських слуханнях, забезпечити оперативне реагування на звернення громадян.

Дослідження проблеми впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій дозволить:

- оцінити стан та тенденції розвитку взаємодії органів публічної влади з громадськістю у світі та в Україні;
- визначити переваги та недоліки існуючих форм взаємодії;
- розробити рекомендації щодо впровадження інноваційних форм взаємодії.

Суспільна значущість дослідження полягає в тому, що воно спрямоване на вирішення актуальної проблеми сучасного суспільства, а саме: підвищення ефективності державного управління та забезпечення демократичного розвитку суспільства. В умовах суспільно-економічних трансформацій, що відбуваються в Україні, зростає роль громадськості у формуванні та реалізації державної політики. Громадськість є важливим суб'єктом суспільних відносин, який має право брати участь у процесі прийняття рішень, що впливають на її життя.

Наукова значущість дослідження полягає в тому, що воно сприятиме розвитку теорії та практики державного управління, а також розширенню наукових знань про інноваційні форми взаємодії органів публічної влади з громадськістю.

Дослідження даної теми є актуальним і важливим, оскільки сприятиме підвищенню ефективності державного управління та забезпеченню демократичного розвитку суспільства.

Досліджували проблему інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій такі науковці, як Бутенко І., Кривцова М., Горовенко О., Кісь О., Пономаренко Н., Куць А., Смірнова О., Смірнов С., Бондарчук Н., Мохова Ю., Орлова Н., Петренко Н.О, Машковська Л., Сиченко В., Пугач А., Мареніченко В., Хитько М., Масляк М., Федулова Л. та ін.

Отже, актуальність дослідження проблеми впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій виокремлюється проблемами, які існують у даній сфері, та потенційними внесками, якими можуть займатися наукові дослідники та практичні діячі.

Мета дослідження - узагальнити та визначити особливості впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій. Робота спрямована на розгляд основних підходів до впровадження інноваційних процесів в публічному секторі; опис ключових факторів суспільно-економічних трансформацій в Україні та світі й

оцінку впливу цих трансформацій на взаємодію органів публічної влади з громадськістю; проведення аналізу світового досвіду впровадження інноваційних форм комунікації між органами публічної влади та громадськістю; розробку рекомендацій щодо ефективного впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій**.**

Завдання дослідження:

- зробити аналіз основних понять та теоретичних концепцій з проблеми дослідження;
- розглянути основні підходи до впровадження інноваційних процесів в публічному секторі;
- описати ключові фактори суспільно-економічних трансформацій в Україні та світі й оцінити вплив цих трансформацій на взаємодію органів публічної влади з громадськістю;
- провести аналіз світового досвіду впровадження інноваційних форм комунікації між органами публічної влади та громадськістю;
- узагальнити основні фактори, що сприяють впровадженню інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю;
- здійснити аналіз позитивних та негативних аспектів впровадження інноваційних підходів до взаємодії органів публічної влади з громадськістю;
- розробити рекомендації щодо ефективного впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій.

Об’єктом дослідження є суспільні відносини, які мають місце при впровадженні інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій.

Предметом дослідження є характеристика інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій.

Методи дослідження - загально-наукові методи (діалектичний метод пізнання, системний метод, метод порівняння і синтезу, індукції та дедукції).

Наукова новизна одержаних результатів. Розроблено теоретичне обґрунтування сутності, змісту та процесів впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій. Проведено аналіз вітчизняного та зарубіжного досвіду впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю. Визначено основні проблеми та перспективи впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю у світі та в Україні.

Практичне значення отриманих результатів. Результати дослідження можуть бути використані для розробки та впровадження ефективних механізмів взаємодії органів публічної влади з громадськістю в Україні. Дослідження може бути використане для підвищення рівня усвідомлення необхідності впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю серед представників органів влади, громадських організацій та громадян. Результати дослідження можуть бути використані для підготовки навчальних матеріалів та програм з питань взаємодії органів публічної влади з громадськістю.

Структура та обсяг дослідження. Робота складається із вступу, трьох розділів, семи підрозділів, висновків та списку використаних джерел (60 позицій). Загальний обсяг роботи становить 83 сторінки.

РОЗДІЛ 1
ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ІННОВАЦІЙНИХ ФОРМ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ

1.1. Аналіз основних понять та теоретичних концепцій з проблеми дослідження

Поняття «інноваційні форми» означає нові, прогресивні форми організації діяльності та управління, які спрямовані на підвищення ефективності та результативності цієї діяльності [7; 19].

Інноваційні форми можуть стосуватися різних сфер життєдіяльності людства, зокрема:

- економіки (нові технології, методи виробництва, управління тощо);
- освіти (нові методи навчання, освітні технології тощо);
- науки (нові теорії, методи дослідження тощо);
- культури (нові форми мистецтва, виховання тощо);
- соціальної сфери (нові форми соціальної допомоги, захисту прав людини тощо).

Сутність інноваційних форм полягає в тому, що вони:

- є новими, тобто відрізняються від традиційних форм;
- мають прогресивний характер, тобто спрямовані на підвищення ефективності та результативності діяльності;
- спрямовані на впровадження нових знань, технологій, методів тощо [52].

Інноваційні форми можуть мати різний характер. Вони можуть бути:

- технологічними, тобто пов'язаними з використанням нових технологій;
- організаційними, тобто пов'язаними з новими формами організації діяльності;
- методологічними, тобто пов'язаними з новими методами роботи;

- соціальними, тобто пов'язаними з новими формами соціальної взаємодії [47].

Прикладами інноваційних форм є:

- впровадження нових технологій у виробництві, таких як автоматизація, робототехніка, штучний інтелект;
- використання нових методів навчання, таких як дистанційне навчання, онлайн-курси;
- застосування нових форм соціальної допомоги, таких як соціальні мережі, волонтерство тощо.

Інноваційні форми є важливим фактором розвитку суспільства. Вони сприяють підвищенню ефективності виробництва, якості освіти, культури тощо. Інноваційні форми постійно розвиваються. З розвитком науки і техніки з'являються нові можливості для їх впровадження.

Органи публічної влади - це структури, які здійснюють управління суспільством та державою. Вони мають певні повноваження та обов'язки, які спрямовані на забезпечення загального блага [30].

Органами публічної влади є:

- державні органи, які створюються державою та діють від її імені. Вони здійснюють державну владу в межах своєї компетенції;
- місцеві органи самоврядування, які створюються територіальними громадами та діють від їхнього імені. Вони здійснюють місцеве самоврядування в межах своєї компетенції;
- інші органи публічної влади, які можуть створюватися законом, наприклад, органи юстиції, прокуратури, правоохоронні органи, органи контролю та ін.

Органами публічної влади є також міжнародні організації, які здійснюють управління в межах своєї компетенції.

Органи публічної влади мають такі ознаки [37]:

- спрямованість на виконання суспільних завдань і функцій. Органи публічної влади створюються для того, щоб забезпечувати виконання певних

завдань і функцій, які необхідні для нормального функціонування суспільства та держави;

- інституційний характер. Органи публічної влади мають певну структуру, штат та повноваження. Вони є самостійними суб'єктами права;
- легітимність. Органи публічної влади мають законне право на здійснення влади. Вони діють на підставі закону та за його підтримки;
- відособленість апарату, що здійснює цю владу, від населення. Органи публічної влади мають свій апарат, який здійснює конкретні повноваження. Цей апарат є відособленим від населення;
- структурованість за територіальною ознакою. Органи публічної влади структуровані за територіальною ознакою. Вони діють на певній території та мають певну компетенцію.

Органи публічної влади відіграють важливу роль у житті суспільства та держави. Вони забезпечують виконання законів, захист прав і свобод громадян, розвиток суспільства та держави.

Залежно від територіального рівня розрізняють:

1) органи державної влади – це органи, які здійснюють владу на території держави в цілому або на його окремій частині. До органів державної влади в Україні відносяться:
   - Президент України;
   - Верховна Рада України;
   - Кабінет Міністрів України;
   - Конституційний Суд України;
   - суди загальної юрисдикції;
   - правоохоронні органи тощо.
2) органи місцевого самоврядування – це органи, які здійснюють владу на рівні місцевої громади. До органів місцевого самоврядування в Україні відносяться:
   - сільські, селищні, міські ради;
   - виконавчі органи сільських, селищних, міських рад;

- органи самоорганізації населення [14].

Залежно від функцій, які вони здійснюють, органи публічної влади поділяються на:

- законодавчий орган – це орган, які приймає закони (ВРУ);
- виконавчі органи – це органи, які забезпечують виконання законів;
- судові органи – це органи, які вирішують правові спори [10].

Органи публічної влади взаємодіють між собою на основі принципу поділу влади. Цей принцип передбачає, що законодавча, виконавча та судова влада в державі здійснюються різними органами, які не підконтрольні один одному. При цьому всі органи публічної влади зобов'язані взаємодіяти між собою для забезпечення ефективного функціонування держави.

В Україні принцип поділу влади закріплений у Конституції. Відповідно до якої в Україні визнається і діє принцип поділу влади на законодавчу, виконавчу та судову. Законодавча влада здійснюється Верховною Радою України. Виконавча влада здійснюється Кабінетом Міністрів України. Судова влада здійснюється судами [27].

Взаємодія органів публічної влади в Україні здійснюється на основі таких принципів:

- співробітництва – це принцип, відповідно до якого органи публічної влади повинні співпрацювати між собою для досягнення спільних цілей;
- контролю – це принцип, відповідно до якого органи публічної влади мають право контролювати діяльність один одного;
- співпідпорядкування – це принцип, відповідно до якого органи публічної влади, які входять до однієї гілки влади, підпорядковуються один одному [13].

Взаємодія органів публічної влади є важливим фактором забезпечення ефективного функціонування держави. Правильна взаємодія органів публічної влади сприяє досягненню загальних цілей держави та захисту інтересів суспільства.

Громадськість - це сукупність людей, які проживають на певній території і мають спільні інтереси, цінності та цілі. Вона може бути представлена як окремими особами, так і громадськими організаціями. Громадськість відіграє важливу роль у житті суспільства. Вона є джерелом суспільної думки, контролює діяльність державних органів і сприяє розвитку громадянського суспільства.

Громадськість може проявляти себе в різних формах:

- громадські організації - це добровільні об'єднання громадян, які об'єднуються для досягнення спільних цілей. Громадські організації можуть займатися різноманітною діяльністю, наприклад, захистом прав людини, захистом навколишнього середовища, розвитком культури та освіти;
- громадські рухи - це масові рухи, які об'єднують людей навколо певної ідеї або мети. Громадські рухи можуть виникати в різних сферах суспільного життя, наприклад, у політичній, економічній, соціальній або культурній;
- громадські акції - це публічні заходи, які проводяться з метою вираження громадської думки або протесту проти певних дій влади. Громадські акції можуть бути різноманітними, наприклад, мітингами, демонстраціями, пікетами, голодуваннями [9; 48].

Громадськість є важливою складовою демократичного суспільства. Вона допомагає гарантувати дотримання прав людини, сприяє розвитку громадянської активності та підвищує рівень суспільної відповідальності.

У контексті українського законодавства, громадськість визначається як «організована сукупність фізичних та юридичних осіб приватного права, яка на добровільних засадах бере участь у процесі підготовки та прийняття органами публічної влади нормативно-правових актів, а також здійснює контроль за їх виконанням з метою захисту прав, свобод та законних інтересів».

Таким чином, громадськість - це широке поняття, яке охоплює різні форми суспільної активності. Вона є важливою складовою демократичного суспільства і відіграє важливу роль у його розвитку.

Суспільно-економічні трансформації - це сукупність змін, які відбуваються в економічній системі суспільства, а також у соціальній структурі та відносинах між людьми. Ці зміни можуть бути як еволюційними, так і революційними, і вони мають значний вплив на розвиток суспільства [5; 41].

Еволюційні трансформації відбуваються поступово, під впливом внутрішніх факторів, таких як науково-технічний прогрес, зміна попиту і пропозиції, інновації тощо. Революційні трансформації, навпаки, є різкими, раптовими змінами, які зазвичай викликані зовнішніми факторами, такими як війна, економічна криза, політичні потрясіння тощо.

Суспільно-економічні трансформації можуть торкатися різних сфер суспільного життя, таких як:

- економіка - зміни в формі власності, структурі економіки, технологіях виробництва, рівні економічного розвитку тощо;
- соціальна сфера - зміни в соціальній структурі суспільства, рівні життя населення, соціальних відносинах тощо;
- політика - зміни в політичній системі, політичному режимі, політичних відносинах тощо.

Суспільно-економічні трансформації можуть мати як позитивні, так і негативні наслідки. З одного боку, вони можуть сприяти розвитку суспільства, підвищенню рівня життя населення, зміцненню соціальної справедливості тощо. З іншого боку, вони можуть призводити до економічних криз, соціальних потрясінь, політичних конфліктів тощо.

Наприклад, революційні суспільно-економічні трансформації, які відбулися в Україні в 2014 році, призвели до значного погіршення економічної ситуації в країні, проте також створили передумови для демократичних реформ.

Тож суспільно-економічні трансформації є невід'ємною частиною розвитку суспільства. Вони відбуваються постійно, і важливо вміти їх розуміти та прогнозувати, щоб мінімізувати негативні наслідки і максимально використати позитивні можливості.

У сучасних умовах суспільно-економічних трансформацій, які характеризуються глобалізацією, цифровізацією, зростанням ролі громадянського суспільства, виникає необхідність у впровадженні інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю [46].

Інноваційні форми взаємодії - це такі форми, які використовують сучасні технології та підходи для залучення громадськості до процесу прийняття рішень органами публічної влади. Вони дозволяють поліпшити якість взаємодії, зробити її більш прозорою та ефективною [21].

До інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю можна віднести:

- використання Інтернет-технологій: веб-сайти, соціальні мережі, електронні консультації, електронні референдуми тощо. Інтернет-технології дозволяють органам публічної влади спілкуватися з громадськістю в режимі реального часу, отримувати від неї зворотній зв'язок, а також залучати її до участі в онлайн-обговореннях та голосуваннях;
- використання нових комунікативних технологій: мобільні додатки, штучний інтелект, віртуальна реальність тощо. Нові комунікативні технології дозволяють органам публічної влади спілкуватися з громадськістю в більш персоналізований спосіб, а також створювати більш реалістичні та інтерактивні форми взаємодії;
- впровадження проєктного підходу: спільне розроблення та реалізація проєктів органами публічної влади та громадськістю. Проєктний підхід дозволяє органам публічної влади залучати громадськість до вирішення конкретних проблем, а також отримати від неї експертну підтримку;
- використання нових форм громадської участі: громадські слухання, громадські ініціативи, громадські бюджети тощо. Нові форми громадської участі дозволяють органам публічної влади залучати громадськість до процесу прийняття рішень на більш ранніх етапах [11; 53].

Впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю має ряд переваг, зокрема:

- покращення прозорості та підзвітності органів публічної влади. Інноваційні форми взаємодії дозволяють органам публічної влади спілкуватися з громадськістю в більш відкритий та прозорий спосіб;
- залучення громадськості до процесу прийняття рішень. Інноваційні форми взаємодії дозволяють органам публічної влади залучати громадськість до процесу прийняття рішень на більш ранніх етапах, що підвищує якість цих рішень;
- поліпшення взаєморозуміння між органами публічної влади та громадськістю. Інноваційні форми взаємодії дозволяють органам публічної влади спілкуватися з громадськістю в більш ефективний спосіб, що сприяє кращому розумінню потреб та інтересів громадян.

Впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю є важливою умовою для розвитку громадянського суспільства та покращення якості державного управління.

Інноваційні форми взаємодії органів публічної влади з громадськістю ґрунтуються на таких основних принципах:

- децентралізація влади та активізація громадянського суспільства. Інноваційні форми взаємодії передбачають перехід від традиційних вертикальних відносин між органами влади та громадянами до більш горизонтальних, заснованих на партнерстві та співпраці. Це передбачає розширення прав і повноважень органів місцевого самоврядування, а також посилення ролі громадських організацій у прийнятті рішень;
- використання нових технологій. Інноваційні форми взаємодії активно використовують нові технології, такі як Інтернет, соціальні мережі тощо. Це дозволяє поліпшити доступність інформації та послуг для громадян, а також підвищити ефективність взаємодії;
- гуманізація взаємодії. Інноваційні форми взаємодії спрямовані на створення більш відкритих, прозорих та інклюзивних відносин між органами влади та громадянами. Вони передбачають врахування інтересів різних верств

населення, а також створення умов для активного залучення громадян до участі у житті суспільства [23].

На основі цих принципів можна виділити такі основні напрями інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю:

- участь громадян у прийнятті рішень. Цей напрям передбачає залучення громадян до участі у розробці, обговоренні та прийнятті рішень, які стосуються їхніх інтересів. Це може здійснюватися шляхом проведення громадських слухань, консультацій, референдумів, онлайн-голосувань тощо;
- інформування та освіта громадян. Цей напрям спрямований на забезпечення громадян інформацією про діяльність органів влади, їхні права та обов'язки. Це може здійснюватися шляхом створення відкритих веб-сайтів, проведення інформаційних кампаній, навчання громадян тощо;
- взаємодія з громадськими організаціями. Цей напрям передбачає співпрацю органів влади з громадськими організаціями у вирішенні спільних проблем. Це може здійснюватися шляхом створення консультативних органів, надання грантів громадським організаціям, спільної реалізації проєктів тощо.

Інноваційні форми взаємодії органів публічної влади з громадськістю мають ряд переваг. Вони дозволяють підвищити прозорість і підзвітність влади, залучити громадян до участі у житті суспільства, а також підвищити ефективність вирішення проблем.

Однак, для успішного впровадження інноваційних форм взаємодії необхідні певні умови, такі як:

- політична воля. Інноваційні форми взаємодії потребують зміни парадигми взаємовідносин між органами влади та громадянами. Це може бути досягнуто лише за наявності політичної волі з боку керівництва країни та органів влади різних рівнів;
- фінансування. Впровадження інноваційних форм взаємодії вимагає певних витрат, пов'язаних із розробкою та впровадженням відповідних програм і технологій;

- підготовка кадрового потенціалу. Для успішного впровадження інноваційних форм взаємодії необхідні кваліфіковані кадри, які розуміють суть цих форм і здатні їх ефективно реалізувати [49].

В Україні вже є певний досвід упровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю. Так, наприклад, у ряді міст України створені електронні платформи для громадського обговорення проєктів рішень органів місцевого самоврядування. Також впроваджуються програми навчання громадян з питань місцевого самоврядування. Однак, для подальшого розвитку інноваційних форм взаємодії в Україні необхідні додаткові зусилля з боку влади та громадянського суспільства.

Отже, інноваційні форми взаємодії - це такі форми, які використовують сучасні технології та підходи для залучення громадськості до процесу прийняття рішень органами публічної влади. Вони дозволяють поліпшити якість взаємодії, зробити її більш прозорою та ефективною.

1.2. Основні підходи до впровадження інноваційних процесів в публічному секторі

Інноваційні процеси в публічному секторі є важливим інструментом для підвищення ефективності роботи органів влади, поліпшення якості державних послуг та задоволення потреб громадян.

Основні підходи до впровадження інноваційних процесів в публічному секторі можна розділити на три групи:

- стратегічний підхід передбачає розробку та реалізацію довгострокової стратегії інноваційного розвитку публічного сектору. Така стратегія повинна визначати цілі, пріоритети та напрями інноваційної діяльності, а також механізми їх реалізації;
- процесуальний підхід фокусується на вдосконаленні існуючих управлінських процесів шляхом впровадження інноваційних методів та технологій. Це може включати в себе автоматизацію документообігу,

використання штучного інтелекту для прийняття рішень, а також впровадження нових підходів до надання державних послуг.

- культурний підхід спрямований на формування інноваційної культури в органах влади. Це включає в себе створення сприятливого середовища для інновацій, підвищення рівня інноваційного мислення серед працівників органів влади, а також залучення громадськості до інноваційного процессу [4; 42].

Кожний із цих підходів має свої переваги та недоліки. Стратегічний підхід забезпечує системний підхід до інноваційної діяльності, але вимагає значних ресурсів та часу для реалізації. Процесуальний підхід дозволяє швидко отримати видимі результати, але може бути неефективним, якщо не враховує стратегічні цілі інноваційного розвитку. Культурний підхід є основою для успішного впровадження інновацій, але вимагає тривалого часу та зусиль.

Для ефективного впровадження інноваційних процесів в публічному секторі важливо використовувати комплексний підхід, що включає в себе всі три зазначені підходи.

Наведемо приклади впровадження інноваційних процесів в публічному секторі:

- впровадження електронного урядування, яке дозволяє громадянам та бізнесу отримувати державні послуги в онлайн-режимі;
- використання штучного інтелекту для прийняття рішень, таких як виявлення злочинів, прогнозування погоди та оцінка ризиків;
- впровадження нових підходів до надання державних послуг, таких як персоналізовані послуги, послуги за принципом "єдиного вікна" та послуги на основі даних тощо.

Інноваційні процеси в публічному секторі є складним і багатогранним феноменом. Для їх успішного впровадження необхідно враховувати особливості публічного сектора, а також фактори, що впливають на інноваційний процес.

Електронне урядування (е-урядування) - це форма організації державного управління, яка сприяє підвищенню ефективності, відкритості та прозорості

діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування з використанням інформаційно-телекомунікаційних технологій (ІКТ) [6].

Е-урядування може включати в себе такі послуги, як:

- онлайн-подача документів;
- онлайн-оплата податків;
- онлайн-запит на інформацію;
- онлайн-голосування.

Е-урядування може покращити ефективність, прозорість та доступність публічних послуг. Наприклад, електронне подання документів може скоротити час та витрати на подання документів, а онлайн-оплата податків може полегшити процес сплати податків.

Е-урядування є інноваційною формою взаємодії органів публічної влади та громадськості, оскільки воно:

- сприяє демократизації суспільства. Е-урядування надає громадянам можливість більш активно брати участь у житті суспільства, а також контролювати діяльність органів влади;
- збільшує прозорість і відкритість влади. Е-урядування дозволяє громадянам отримувати доступ до інформації про діяльність органів влади в режимі реального часу;
- покращує якість обслуговування громадян. Е-урядування дозволяє громадянам отримувати адміністративні послуги швидко, зручно та без зайвих бюрократичних процедур [16].

Розвиток електронного урядування в Україні розпочався в 1990-х роках. У 2003 році було створено Державне агентство з питань електронного урядування України, яке стало відповідальним за розробку та впровадження державної політики в цій сфері.

У 2017 році була схвалена Концепція розвитку електронного урядування в Україні до 2020 року. Ця Концепція визначила основні цілі та завдання розвитку електронного урядування в Україні, а також заходи, які необхідно вжити для їх досягнення [1].

Завдяки реалізації Концепції розвитку електронного урядування в Україні було досягнуто значних успіхів. Зокрема, було створено єдиний портал електронних послуг "Дія", який надає громадянам та бізнесу доступ до широкого спектру послуг державних органів [34].

Також було запроваджено низку інших електронних послуг, зокрема:

- електронна реєстрація в заклади освіти;
- електронна віза;
- електронна податкова звітність;
- електронний підпис.

У 2020 році Україна посіла 62 місце в рейтингу розвитку електронного урядування ООН. Це є значним прогресом порівняно з 2016 роком, коли Україна займала 73 місце в цьому рейтингу.

Україна є одним із лідерів у впровадженні ЕУ в Європі. У 2023 році Україна запустила нову систему електронного урядування, яка включає в себе широкий спектр послуг, включаючи онлайн-подачу документів, онлайн-оплату податків, онлайн-запит на інформацію та онлайн-голосування [26].

Наразі в Україні триває робота над подальшим розвитком електронного урядування. Планується запровадження таких заходів, як:

- розширення спектру електронних послуг;
- покращення якості електронних послуг;
- забезпечення доступу до електронних послуг для всіх громадян україни.

Незважаючи на досягнуті успіхи, розвиток е-урядування в Україні все ще має низку проблем. Зокрема, залишається низький рівень цифрової грамотності населення, що ускладнює доступ громадян до електронних послуг. Крім того, існують проблеми з інфраструктурою ІКТ, що також ускладнює розвиток е-урядування.

Для подальшого розвитку е-урядування в Україні необхідно вирішити низку проблем, зокрема:

- підвищення рівня цифрової грамотності населення. Для цього необхідно проводити освітні програми та заходи, спрямовані на підвищення цифрової грамотності населення;
- розвиток інфраструктури ІКТ. Необхідно забезпечити доступ до ІКТ у всіх регіонах України;
- удосконалення нормативно-правової бази. Необхідно розробити та прийняти законодавчі акти, які регулюватимуть розвиток е-урядування в Україні [35].

Розвиток е-урядування є важливим завданням для України. Е-урядування має потенціал для підвищення ефективності державного управління, демократизації суспільства та покращення якості життя громадян.

Далі розглянемо штучний інтелект (ШІ) як одну з найперспективніших технологій сучасності, яка має широкий спектр застосування, включаючи взаємодію органів публічної влади та громадськості.

Україна активно розвиває використання штучного інтелекту (ШІ) у публічному секторі. У 2020 році було прийнято Концепцію розвитку ШІ в Україні, яка визначає основні напрямки його впровадження в різних сферах, зокрема в публічному управлінні [2].

Так, у 2020 році Міністерство цифрової трансформації України запровадило платформу "Дія", яка дозволяє громадянам отримувати державні послуги в онлайн-режимі [34]. Платформа використовує ШІ для автоматизації багатьох завдань, зокрема для обробки документів, розпізнавання мови та аналізу даних.

Відобразимо деякі приклади того, як ШІ вже використовується в публічному секторі України:

- цифрова ідентифікація та верифікація особистості. ШІ використовується для розробки і впровадження електронних систем ідентифікації та верифікації особистості, таких як Дія.Підпис і Дія.ID. Ці системи дозволяють громадянам і бізнесу здійснювати різні операції онлайн, не виходячи з дому;

- аналіз показників ефективності публічного управління. ШІ використовується для аналізу великих обсягів даних, таких як дані про бюджет, податки, соціальні виплати тощо. Це дозволяє урядовцям отримувати більш точну інформацію про стан справ у країні і приймати більш ефективні рішення;
- виявлення недобросовісної діяльності чиновників. ШІ використовується для розробки систем моніторингу діяльності чиновників. Ці системи дозволяють виявляти випадки корупції та інших порушень [28].

Крім того, ШІ використовується в публічному секторі України для таких цілей, як:

- покращення обслуговування громадян. Наприклад, ШІ використовується для розробки чат-ботів, які можуть надавати інформацію і відповідати на запитання громадян;
- підтримка прийняття рішень. ШІ використовується для розробки систем підтримки прийняття рішень, які можуть допомогти урядовцям приймати більш обґрунтовані рішення;
- розробка нових послуг. ШІ використовується для розробки нових послуг для громадян, таких як онлайн-навчання, електронна медицина тощо.

Україна має потенціал для подальшого розвитку використання ШІ у публічному секторі. Для цього необхідно розробити відповідну нормативно-правову базу, а також підвищити рівень кваліфікації державних службовців у галузі ШІ.

ШІ має потенціал значно покращити взаємодію органів публічної влади та громадськості. Зокрема, ШІ можна використовувати для:

- полегшення доступу громадян до інформації та послуг. ШІ можна використовувати для створення єдиних інформаційних порталів, які надаватимуть громадянам доступ до всієї необхідної інформації про роботу органів публічної влади. ШІ також можна використовувати для автоматизації надання державних послуг, що спростить і прискорить їх отримання для громадян;

- залучення громадськості до прийняття рішень. ШІ можна використовувати для проведення громадських обговорень та консультацій, а також для створення платформ, на яких громадяни можуть висловлювати свої думки та пропозиції щодо роботи органів публічної влади;
- покращення якості та ефективності управління. ШІ можна використовувати для аналізу даних, виявлення трендів та прогнозування розвитку подій. Ця інформація може бути використана органами публічної влади для прийняття більш ефективних рішень [3; 51].

Наведемо ще кілька прикладів того, як ШІ використовується в публічному секторі:

- автоматизація завдань. ШІ можна використовувати для автоматизації завдань, які в даний час виконуються людьми, наприклад, обробка документів, аналітика даних і надання підтримки клієнтам. Це може звільнити час для працівників, щоб вони зосередилися на більш складних завданнях;
- підвищення ефективності служб. ШІ можна використовувати для підвищення ефективності служб, наприклад, поліцейських, медичних і соціальних служб. Наприклад, ШІ можна використовувати для прогнозування злочинів, аналізу медичних даних і визначення потреб у соціальній допомозі;
- надання нових послуг. ШІ можна використовувати для надання нових послуг, наприклад, послуг з підтримки психічного здоров'я, освіти та транспорту. Наприклад, ШІ можна використовувати для створення віртуальних помічників, які можуть надавати підтримку людям, які борються з психічними захворюваннями.

В Україні є ряд можливостей для використання ШІ для покращення взаємодії органів публічної влади та громадськості. Зокрема, можна розглянути такі напрямки:

- розвиток онлайн-сервісів для взаємодії з громадянами. ШІ можна використовувати для створення нових онлайн-сервісів, які дозволять громадянам більш ефективно взаємодіяти з органами публічної влади.

Наприклад, можна створити сервіси для подання заявок на отримання державних послуг, для участі в громадських обговореннях та для висловлення думок та пропозицій щодо роботи органів публічної влади;

- впровадження ШІ в роботу органів публічної влади. ШІ можна використовувати для автоматизації багатьох завдань, які виконують органи публічної влади. Це дозволить звільнити час та ресурси для інших важливих завдань, а також підвищить ефективність роботи органів публічної влади;
- розробка правових та нормативних засад використання ШІ в публічному секторі. Важливо розробити правові та нормативні засади, які регулюватимуть використання ШІ в публічному секторі. Ці засади повинні гарантувати дотримання прав громадян та захист від можливих негативних наслідків використання ШІ.

Запровадження ШІ в публічному секторі України має потенціал значно покращити взаємодію органів публічної влади та громадськості. Однак, для того, щоб досягти цього потенціалу, необхідно провести комплекс заходів, включаючи розвиток онлайн-сервісів для взаємодії з громадянами, впровадження ШІ в роботу органів публічної влади та розробку правових та нормативних засад використання ШІ в публічному секторі.

Інший приклад інноваційних процесів у публічному секторі - використання даних. Публічні органи можуть використовувати дані для кращого розуміння потреб громадян і розробки більш ефективних політик. Наприклад, дані можна використовувати для визначення районів з високим рівнем злочинності або для оцінки ефективності шкільних программ [55].

Використання даних як інноваційний процес взаємодії органів публічної влади та громадськості в Україні має ряд переваг. По-перше, це дозволяє органам влади отримувати більш точну інформацію про потреби та проблеми громадян. По-друге, це допомагає громадськості усвідомлювати свою роль у прийнятті рішень. По-третє, це сприяє прозорості та підзвітності органів влади.

Одним із прикладів використання даних для інноваційної взаємодії між органами публічної влади та громадськістю в Україні є проєкт «Громадський

бюджет». Цей проєкт дозволяє громадянам брати участь у розподілі бюджетних коштів на місцевому рівні. Громадяни можуть подавати свої проєкти, які, якщо вони будуть підтримані іншими громадянами, можуть бути реалізовані за рахунок бюджету [34].

Іншим прикладом є проєкт «Open Data Ukraine». Цей проєкт спрямований на поширення відкритих даних, які генеруються органами публічної влади. Відкриті дані можуть використовуватися громадськістю для моніторингу діяльності органів влади, проведення аналізу та розробки нових проєктів.

Використання даних для інноваційної взаємодії між органами публічної влади та громадськістю в Україні є відносно новим явищем. Однак цей процес має значний потенціал для підвищення ефективності та прозорості державного управління.

Наведемо деякі конкретні приклади того, як використання даних може бути використано для інноваційної взаємодії між органами публічної влади та громадськістю в Україні:

- організація громадських консультацій. Органи публічної влади можуть використовувати дані для проведення громадських консультацій з громадянами з різних питань. Наприклад, органи влади можуть використовувати дані для визначення пріоритетів для розвитку місцевого бюджету або для розробки нових програм та послуг.
- відстеження ефективності політики. Органи публічної влади можуть використовувати дані для відстеження ефективності своєї політики. Наприклад, органи влади можуть використовувати дані для оцінки того, чи досягають вони поставлених цілей, чи є їхня політика справедливою та чи не викликає вона негативних наслідків.
- розвиток нових послуг. Органи публічної влади можуть використовувати дані для розробки нових послуг, які відповідають потребам громадян. Наприклад, органи влади можуть використовувати дані для розробки нових онлайн-сервісів, які дозволяють громадянам отримувати послуги без необхідності відвідувати державні установи.

Використання даних для інноваційної взаємодії між органами публічної влади та громадськістю в Україні вимагає певних умов. По-перше, органи публічної влади повинні мати доступ до якісних даних. По-друге, органи публічної влади повинні бути готові ділитися даними з громадськістю. По-третє, громадськість повинна бути зацікавлена в отриманні доступу до даних та їх використанні.

Україна має потенціал для того, щоб стати одним із лідерів у використанні даних для інноваційної взаємодії між органами публічної влади та громадськістю. Для цього необхідно вжити заходів щодо створення необхідних умов.

Ще один приклад інноваційних процесів у публічному секторі - співпраця з приватним сектором. Публічні органи можуть співпрацювати з приватним сектором для розробки і впровадження інноваційних рішень. Наприклад, приватний сектор може надати публічним органам доступ до технологій і експертизи.

Співпраця з приватним сектором є інноваційною формою взаємодії органів публічної влади та громадськості в Україні, яка має потенціал для вирішення багатьох проблем, що стоять перед суспільством.

Переваги співпраці з приватним сектором:

- залучення додаткових ресурсів. Приватний сектор має доступ до значних фінансових, матеріальних та людських ресурсів, які можуть бути використані для вирішення суспільних проблем;
- покращення ефективності. Приватний сектор має досвід і know-how, які можуть допомогти органам публічної влади поліпшити ефективність своїх дій;
- гнучкість. Приватний сектор може швидко адаптуватися до змінних умов, що може бути важливою перевагою в умовах сучасного світу.

В Україні вже є деякі приклади успішної співпраці між органами публічної влади та приватним сектором. Наприклад, у рамках програми "U-LEAD з Європою" було реалізовано ряд проєктів з залученням приватних

партнерів. Ці проєкти спрямовані на підвищення ефективності управління державними фінансами, розвиток інфраструктури та інновацій [35].

Однак для того, щоб співпраця з приватним сектором була ефективною, необхідно подолати ряд викликів. Серед них:

- недостатня довіра між сторонами. Органи публічної влади та приватний сектор часто мають різні інтереси та цінності, що може ускладнювати співпрацю;
- недосконале законодавство. Законодавство України не завжди відповідає сучасним вимогам співпраці між органами публічної влади та приватним сектором;
- нестача кваліфікованих кадрів. У органах публічної влади та приватному секторі часто бракує кваліфікованих кадрів, які могли б ефективно співпрацювати.

Для вирішення цих викликів, на нашу думку, необхідно вжити ряд заходів, зокрема:

- сприяти підвищенню довіри між сторонами. Це можна зробити шляхом проведення інформаційно-просвітницьких кампаній, а також запровадження механізмів взаємодії, які забезпечують прозорість і підзвітність;
- вдосконалити законодавство. Необхідно розробити та прийняти законодавство, яке регулює співпрацю між органами публічної влади та приватним сектором;
- забезпечити підготовку кваліфікованих кадрів. Необхідно розробити та запровадити програми підготовки та підвищення кваліфікації кадрів для співпраці між органами публічної влади та приватним сектором.

Співпраця з приватним сектором має потенціал для вирішення багатьох проблем, що стоять перед суспільством в Україні. Для того, щоб ця співпраця була ефективною, необхідно подолати ряд викликів, зокрема нестачу довіри між сторонами, недосконале законодавство та відсутність кваліфікованих кадрів.

Необхідно додати, що децентралізація є одним із ключових напрямів реформи державного управління в Україні. Вона передбачає передачу частини повноважень від центрального уряду органам місцевого самоврядування. Цей процес має на меті зміцнити територіальні громади, надати їм більше можливостей для розвитку та підвищити ефективність надання публічних послуг.

Децентралізація має значний потенціал для інноваційних процесів у взаємодії органів публічної влади та громадськості. Зокрема, вона сприяє:

- покращенню комунікації між органами влади та громадськістю. Децентралізація дозволяє органам місцевого самоврядування наблизитися до громадян і краще зрозуміти їхні потреби. Це створює сприятливі умови для діалогу та співпраці між ними;
- залученню громадськості до процесів прийняття рішень. Децентралізація надає територіальним громадам більше можливостей для участі в розробці та реалізації місцевих програм та проєктів. Це дозволяє враховувати інтереси громадян та підвищити ефективність управління;
- розвитку громадянської активності. Децентралізація створює умови для активізації громадянського суспільства та розвитку громадських ініціатив. Це сприяє посиленню демократизації суспільства та підвищенню його соціальної згуртованості [12].

В Україні вже є ряд прикладів інноваційних процесів у взаємодії органів публічної влади та громадськості, які реалізуються в рамках децентралізації. Зокрема, можна відзначити такі:

- впровадження електронних інструментів взаємодії. Органи місцевого самоврядування все активніше використовують електронні інструменти для взаємодії з громадянами. Наприклад, вони створюють веб-сайти, електронні системи надання адміністративних послуг, соціальні мережі. Це дозволяє громадянам отримувати інформацію про діяльність органів влади, брати участь у громадських обговореннях та подавати електронні звернення;

- залучення громадськості до розробки та реалізації місцевих програм та проєктів. У багатьох громадах створюються громадські ради, які беруть участь у розробці та реалізації місцевих програм та проєктів. Це дозволяє враховувати інтереси громадян та підвищити ефективність управління;
- розвиток громадських ініціатив. Децентралізація створює умови для активізації громадського суспільства та розвитку громадських ініціатив. Наприклад, у багатьох громадах створюються громадські організації, які реалізують соціальні проєкти, займаються волонтерством та громадським моніторингом [39].

Децентралізація є важливим фактором, який може сприяти розвитку інноваційних процесів у взаємодії органів публічної влади та громадськості в Україні. Однак для того, щоб цей потенціал був реалізований, необхідні певні умови. Зокрема, необхідно:

- створити правову базу, яка гарантуватиме права громадян на участь у місцевому самоврядуванні;
- забезпечити належний рівень фінансового та кадрового забезпечення органів місцевого самоврядування;
- розвивати культуру діалогу та співпраці між органами влади та громадськістю.

Здійснення цих заходів дозволить зробити взаємодію органів публічної влади та громадськості більш ефективною та інноваційною.

Таким чином, інноваційні форми взаємодії органів публічної влади з громадськістю - це форми, які використовують сучасні технології та підходи для підвищення ефективності та результативності взаємодії. Вони дозволяють органам влади налагодити більш тісний зв'язок з громадськістю, залучити її до процесу прийняття рішень та підвищити рівень довіри до влади.

Отже, основними інноваційними формами взаємодії органів публічної влади з громадськістю є:

I. Використання Інтернет-технологій, які дозволяють органам влади спілкуватися з громадськістю в режимі реального часу, оперативно отримувати та обробляти інформацію, а також залучати громадськість до обговорення важливих питань. Серед найбільш поширених форм взаємодії органів влади з громадськістю за допомогою Інтернету можна виділити:

- веб-сайти органів влади, які надають інформацію про діяльність органів влади, можливості для подання заяв та скарг, а також для участі в громадських обговореннях;
- соціальні мережі, які дозволяють органам влади спілкуватися з громадськістю в неформальній обстановці та отримувати від неї оперативну інформацію;
- електронні консультації та обговорення, які дозволяють громадськості висловити свою думку щодо законопроєктів, проєктів рішень органів влади та інших питань.

II. Використання нових методів аналізу та дослідження громадської думки. Новітні методи аналізу та дослідження громадської думки дозволяють органам влади отримувати більш точну та достовірну інформацію про потреби та інтереси населення. Серед найбільш поширених методів можна виділити:

- онлайн-опитування, які дозволяють швидко та зручно отримати інформацію від великої кількості людей;
- групові дискусії та фокус-групи, які дозволяють отримати більш глибоке розуміння громадської думки;
- аналіз даних соціальних мереж, який дозволяє відстежувати громадську думку в реальному часі;

III. Використання нових форм громадської участі. Інноваційні форми громадської участі дозволяють органам влади залучати громадськість до процесу прийняття рішень на більш ранніх етапах. Серед найбільш поширених форм можна виділити:

- громадські слухання, які дозволяють громадськості висловити свою думку щодо законопроєктів та проєктів рішень органів влади;

- громадські бюджети, які дозволяють громадськості визначати напрями використання коштів місцевих бюджетів;
- громадські ініціативи, які дозволяють громадськості ініціювати прийняття рішень органами влади.

Крім того, варто узагальнити, що інноваційні форми взаємодії органів публічної влади з громадськістю мають ряд переваг, зокрема:

- підвищена ефективність та результативність взаємодії. Інноваційні форми взаємодії дозволяють органам влади налагодити більш тісний зв'язок з громадськістю, оперативно отримувати та обробляти інформацію, а також залучати громадськість до обговорення важливих питань;
- підвищення довіри до влади. Інноваційні форми взаємодії дозволяють органам влади продемонструвати свою відкритість, підзвітність та прозорість, що сприяє підвищенню довіри до влади;
- сприяння розвитку громадянського суспільства. Інноваційні форми взаємодії сприяють розвитку громадянського суспільства, створюючи умови для активного залучення громадян до процесу прийняття рішень.

Отож впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю є важливим завданням для розвитку демократичного суспільства. Ці форми дозволяють органам влади налагодити більш ефективний діалог з громадськістю, підвищити рівень довіри до влади та сприяти розвитку громадянського суспільства.

РОЗДІЛ 2
АНАЛІЗ СУСПІЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ

2.1. Виявлення ключових факторів суспільно-економічних трансформацій в Україні та світі й оцінка впливу цих трансформацій на взаємодію органів публічної влади з громадськістю

Суспільно-економічні трансформації - це фундаментальні зміни в організації суспільства та його економічній системі.

У сучасному світі суспільно-економічні трансформації характеризуються такими тенденціями:

- підвищена роль держави. Держава все більше бере на себе роль регулятора соціально-економічних процесів. Це пов'язано з необхідністю вирішення таких проблем, як соціальна справедливість, захист навколишнього середовища, забезпечення національної безпеки.
- зростання ролі громадянського суспільства. Громадські організації все активніше беруть участь у вирішенні соціальних проблем, в контролі за діяльністю держави.
- зростання ролі інформаційних технологій. Інформаційні технології все більше впливають на всі сфери суспільного життя. Вони сприяють розвитку економіки, освіти, культури, соціальних комунікацій [15].

Суспільно-економічні трансформації мають далекосяжні наслідки для всіх країн світу. Вони впливають на структуру економіки, рівень життя населення, соціальну структуру суспільства. Успішне здійснення суспільно-

економічних трансформацій вимагає від держав ефективної політики, яка б враховувала інтереси всіх верств населення.

Суспільно-економічні трансформації мають глибокий вплив на всі сфери життя суспільства. Вони змінюють структуру економіки, соціальні відносини, культуру, політичний устрій тощо.

Основними завданнями соціально-економічних трансформацій є:

- створення нових умов для економічного зростання та підвищення добробуту населення;
- забезпечення соціальної справедливості та рівних можливостей для всіх громадян;
- формування демократичного суспільства з розвиненими громадянськими інститутами [40].

Суспільно-економічні трансформації є складним і тривалим процесом. Вони часто супроводжуються труднощами та викликають соціальні конфлікти. Однак, якщо вони проводяться продумано та ефективно, вони можуть привести до позитивних змін у житті суспільства. Вони є складними і багатогранними процесами, які обумовлені цілим комплексом факторів. До основних з них можна віднести:

- науково-технічний прогрес: розвиток нових технологій, зміна структури виробництва;
- глобалізація: посилення взаємодії між країнами та регіонами;
- історичні процеси: зміна політичного режиму, війна, голод, стихійні лиха тощо [17; 44].

Науково-технічний прогрес (НТП) є одним із найважливіших факторів суспільно-економічних трансформацій в Україні та у світі. Він є об'єктивною закономірністю розвитку людського суспільства, яка проявляється в постійному вдосконаленні техніки, технологій та організації виробництва, що призводить до підвищення ефективності суспільного виробництва, зростання продуктивності праці та рівня життя населення.

НТП має значний вплив на всі сфери суспільного життя. Він сприяє розвитку економіки, науки, освіти, культури, а також змінює соціальні відносини і структуру суспільства.

У економічній сфері НТП проявляється в таких процесах, як:

- автоматизація виробництва;
- розвиток інформатизації;
- використання нових матеріалів і технологій;
- створення нових видів продукції і послуг [17].

Ці процеси призводять до підвищення продуктивності праці, зменшення витрат виробництва, зростання обсягів виробництва і реалізації продукції, а також до зміни структури економіки.

У науковій сфері НТП сприяє розвитку фундаментальних і прикладних досліджень, що дозволяє отримувати нові знання про природу і суспільство, а також розробляти нові технології. У сфері освіти НТП вимагає постійної перебудови навчальних програм і методів навчання, щоб забезпечити підготовку кваліфікованих кадрів, які відповідають вимогам сучасного виробництва.

У культурній сфері НТП сприяє розвитку нових видів мистецтва, а також поширенню інформації та знань серед населення. У соціальній сфері НТП призводить до зміни соціальної структури суспільства, зростання рівня освіти і культури населення, а також до підвищення соціальної активності людей.

Вплив НТП на суспільно-економічні трансформації у світі є складним і суперечливим. З одного боку, він сприяє розвитку суспільства і покращенню життя людей. З іншого боку, він може призводити до виникнення нових соціальних проблем, таких як безробіття, соціальна нерівність, екологічні проблеми.

У сучасному світі НТП розвивається надзвичайно швидко. Це пов'язано з такими факторами, як:

- зростання обсягів наукових досліджень;
- розвиток інформаційних технологій;

- міжнародне співробітництво у галузі науки і техніки [44].

Швидкий розвиток НТП ставить перед суспільством нові завдання, такі як:

- забезпечення ефективного використання нових технологій;
- вирішення соціальних проблем, пов'язаних з НТП;
- запобігання негативним наслідкам НТП.

Для вирішення цих завдань необхідні спільні зусилля всіх країн світу.

Позитивний вплив НТП на суспільно-економічні трансформації в Україні:

- зростання продуктивності праці та рівня життя населення. НТП сприяє автоматизації та інформатизації виробництва, що дозволяє підвищити продуктивність праці та зменшити витрати виробництва. Це, в свою чергу, призводить до зростання обсягів виробництва і реалізації продукції, а також до підвищення рівня життя населення;
- розвиток інноваційної економіки. НТП сприяє створенню нових видів продукції і послуг, а також розробці нових технологій. Це, в свою чергу, сприяє розвитку інноваційної економіки, яка є більш конкурентоспроможною і забезпечує зростання економіки в довгостроковій перспективі;
- покращення якості життя населення. НТП сприяє розвитку нових видів транспорту, зв'язку, охорони здоров'я, освіти та культури. Це, в свою чергу, покращує якість життя населення, робить його більш комфортним і забезпеченим.

Негативний вплив НТП на суспільно-економічні трансформації в Україні:

- безробіття. НТП може призводити до скорочення робочих місць у деяких галузях економіки. Це, в свою чергу, може призводити до зростання безробіття.
- соціальна нерівність. НТП може сприяти зростанню соціальної нерівності. Це пов'язано з тим, що нові технології можуть бути доступні лише для деяких людей, що дозволяє їм отримувати більш високий дохід і соціальний статус.

- екологічні проблеми. НТП може призводити до погіршення екологічної ситуації. Це пов'язано з тим, що деякі технології можуть завдавати шкоди навколишньому середовищу [33].

Війна в Україні негативно вплинула на розвиток НТП в країні. З одного боку, війна призвела до руйнування інфраструктури, що негативно позначилося на наукових дослідженнях і розвитку виробництва. З іншого боку, війна стимулювала розвиток нових технологій, які дозволяють підвищити обороноздатність країни.

У післявоєнний період Україна має зробити все можливе для відновлення НТП. Для цього необхідно створити сприятливі умови для розвитку науки і виробництва, а також залучити інвестиції в сферу НТП.

Для забезпечення позитивного впливу НТП на суспільно-економічні трансформації в Україні, на нашу думку, необхідно вирішити такі завдання:

- поліпшити освіту та підготовку кадрів. Для ефективного використання нових технологій необхідні кваліфіковані кадри. Тому необхідно поліпшити освіту та підготовку кадрів у галузі науки і техніки;
- створити сприятливі умови для розвитку науки. Необхідно збільшити фінансування наукових досліджень, створити сприятливі умови для роботи вчених, а також забезпечити доступ до новітніх технологій;
- сприяти розвитку інновацій. Необхідно розробити ефективні механізми підтримки інновацій, а також сприяти поширенню інновацій у виробництві;
- забезпечити соціальний захист населення. Необхідно розробити заходи щодо запобігання негативним соціальним наслідкам НТП, таких як безробіття, соціальна нерівність, екологічні проблеми.

Виконання цих завдань дозволить Україні скористатися перевагами НТП і забезпечити подальший розвиток суспільства.

Науково-технічний прогрес має значний вплив на інноваційні форми взаємодії органів публічної влади та громадськості в Україні. Він сприяє:

- розширенню доступу до інформації та комунікацій. НТП дозволяє органам публічної влади та громадськості більш ефективно спілкуватися між собою та з громадянами. Це може бути реалізовано за допомогою таких інструментів, як електронні петиції, електронні консультації, соціальні мережі тощо;
- покращенню прозорості та підзвітності влади. НТП дозволяє органам публічної влади публікувати більше інформації про свою діяльність, що сприяє підвищенню прозорості та підзвітності влади. Це може бути реалізовано за допомогою таких інструментів, як відкриті дані, електронні бюджети тощо;
- розвитку цифрових технологій у сфері публічного управління. НТП сприяє розвитку цифрових технологій у сфері публічного управління, що може призвести до створення нових інноваційних форм взаємодії між органами публічної влади та громадськістю. Наприклад, можна використовувати штучний інтелект для автоматизації деяких завдань, що дозволить органам публічної влади сконцентруватися на більш складних завданнях [15].

В Україні вже спостерігається певний вплив НТП на інноваційні форми взаємодії органів публічної влади та громадськості. Наприклад, в Україні діє система електронних петицій, за допомогою якої громадяни можуть надсилати свої пропозиції органам публічної влади. Також в Україні проводяться електронні консультації з громадськістю щодо різних законопроєктів та інших питань.

Однак, для того, щоб повною мірою реалізувати потенціал НТП для інноваційних форм взаємодії органів публічної влади та громадськості, необхідно провести ряд заходів. Зокрема, на наше переконання, необхідно:

- створити правові та інституційні умови для розвитку інноваційних форм взаємодії. Це може бути реалізовано за допомогою таких заходів, як внесення змін до законодавства, створення спеціалізованих органів та установ, проведення навчальних заходів тощо;

- підвищити рівень цифрової грамотності громадян. Це дозволить громадянам більш ефективно використовувати цифрові технології для взаємодії з органами публічної влади;
- розробити та впровадити нові інноваційні форми взаємодії. Це можна зробити за допомогою проведення досліджень та експериментів.

Запровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади та громадськості є важливим кроком на шляху до розвитку демократії та покращення якості життя громадян. НТП може відігравати важливу роль у цьому процесі.

Далі розглянемо питання глобалізації як фактора суспільно-економічних трансформацій.

Глобалізація - це процес зростаючої взаємозалежності національних економік, політичних та соціально-культурних систем, а також взаємодії суб'єктів міжнародних відносин різних рівнів щодо регулювання їх діяльності в різних сферах на єдиному світовому просторі. Вона є об'єктивним процесом, який розвивається незалежно від волі окремих країн чи міжнародних організацій. Вона має як позитивні, так і негативні наслідки для суспільно-економічного розвитку світу [38].

До позитивних наслідків глобалізації, на нашу думку, можна віднести:

- зростання міжнародної торгівлі та інвестицій, що сприяє економічному зростанню та підвищенню рівня життя населення;
- поширення технологій і знань, що сприяє інноваційному розвитку;
- зміцнення міжнародної безпеки та співробітництва.

До негативних наслідків глобалізації, на наше переконання, можна віднести:

- зростання нерівності між країнами та групами населення;
- посилення конкуренції та виникнення нових загроз для національних економік;
- зниження ролі держави в регулюванні економіки.

Глобалізація має значний вплив на всі сфери суспільно-економічного життя. Вона сприяє розвитку міжнародної торгівлі та інвестицій, поширює технології та знання, сприяє інноваційному розвитку. Однак глобалізація також призводить до зростання нерівності між країнами та групами населення, посилення конкуренції та виникнення нових загроз для національних економік.

Одним з найважливіших наслідків глобалізації є формування глобального ринку. Глобальний ринок - це система взаємопов'язаних національних ринків, які об'єднані єдиними правилами торгівлі та конкуренції. Глобальний ринок сприяє зростанню конкуренції, зниження цін на товари та послуги, а також підвищенню ефективності виробництва [25].

Глобалізація також сприяє розвитку транснаціональних корпорацій (ТНК). ТНК - це великі компанії, які ведуть діяльність у декількох країнах світу. ТНК мають значний вплив на світову економіку, вони контролюють значну частину міжнародної торгівлі та інвестицій.

Глобалізація має значний вплив на розвиток людського капіталу. Людський капітал - це сукупність знань, навичок та здібностей людей, які можуть бути використані для виробництва товарів та послуг. Глобалізація сприяє поширенню освіти та професійної підготовки, що підвищує рівень людського капіталу в усьому світі.

Тож глобалізація - це складний і багатогранний процес, який має значний вплив на суспільно-економічний розвиток світу. Вона має як позитивні, так і негативні наслідки, які необхідно враховувати при розробці та реалізації економічної політики.

Глобалізація має значний вплив на інноваційні форми взаємодії органів публічної влади з громадськістю. Цей вплив можна розглядати в двох основних аспектах:

- технічний аспект. Глобалізація сприяє розвитку нових інформаційних і комунікаційних технологій, які можуть бути використані для покращення взаємодії органів влади з громадськістю. Наприклад, Інтернет

дозволяє органам влади спілкуватися з громадянами в режимі реального часу, надавати їм доступ до інформації та послуг, отримувати відгуки та пропозиції;

- соціально-політичний аспект. Глобалізація сприяє підвищенню обізнаності громадян про їхні права та можливості, а також про діяльність органів влади. Це змушує органи влади шукати нові способи взаємодії з громадськістю, щоб бути більш відкритими та прозорими [44].

В результаті впливу глобалізації спостерігається зростання використання таких інноваційних форм взаємодії органів влади з громадськістю, як:

- онлайн-спілкування: створення веб-сайтів, блогів, соціальних мереж, чатів тощо, які дозволяють органам влади спілкуватися з громадянами в режимі реального часу, отримувати відгуки та пропозиції;
- електронні послуги: надання громадянам доступу до державних послуг через Інтернет, наприклад, подання заяв, отримання довідок, оплати податків тощо;
- участь громадян у прийнятті рішень: залучення громадян до консультацій та обговорень з питань, які стосуються їхніх інтересів [33].

Використання інноваційних форм взаємодії органів влади з громадськістю має ряд переваг, зокрема, вважаємо, такі:

- покращення комунікації між органами влади та громадянами: органи влади можуть отримувати від громадян більш точну та своєчасну інформацію про їхні потреби та проблеми, а громадяни можуть краще розуміти діяльність органів влади та брати участь у прийнятті рішень;
- підвищення довіри до органів влади: інноваційні форми взаємодії сприяють підвищенню прозорості та відкритості органів влади, що може сприяти підвищенню довіри до них з боку громадян;
- ефективніше використання ресурсів: інноваційні форми взаємодії можуть допомогти органам влади заощадити ресурси, наприклад, шляхом запровадження електронних послуг.

Разом з тим, використання інноваційних форм взаємодії органів влади з громадськістю також має ряд обмежень, зокрема:

- нерівномірний доступ до Інтернету. Не всі громадяни мають доступ до Інтернету, що може обмежити можливості використання онлайн-форм взаємодії;
- нестача кваліфікованих кадрів. Органам влади може бути важко знайти кадри, які мають необхідні навички для використання інноваційних форм взаємодії;
- проблеми з безпекою. Використання Інтернету може створити проблеми з безпекою, наприклад, ризик витоку інформації [18].

Незважаючи на ці обмеження, використання інноваційних форм взаємодії органів влади з громадськістю є важливим трендом, який продовжуватиме розвиватися в майбутньому.

Одним із прикладів соціально-економічних трансформацій є перехід від планової до ринкової економіки, який відбувався в Україні в 1990-х роках. Ці трансформації були викликані крахом СРСР та необхідністю адаптації української економіки до нових умов ринкової конкуренції. Перехід до ринкової економіки супроводжувався багатьма труднощами, такими як падіння виробництва, інфляція, зростання безробіття тощо. Однак, зрештою, він призвів до позитивних змін в українській економіці, таких як підвищення продуктивності праці, зростання конкурентоспроможності вітчизняних підприємств тощо.

Зміна політичного режиму в Україні, яка відбулася у 1991 році, мала значний вплив на суспільно-економічну трансформацію країни.

По-перше, вона призвела до встановлення демократичного правління, що дозволило громадянам України реалізувати свої політичні права та свободи. Це сприяло активізації громадського життя, зростанню громадянської свідомості та участі громадян у політичному процесі.

По-друге, зміна політичного режиму супроводжувалася процесом економічної трансформації, спрямованої на перехід від планової до ринкової економіки. Цей процес був складним та неоднозначним, оскільки вимагав кардинальних змін у всіх сферах суспільного життя.

Зміни в політичному режимі та економічній сфері призвели до трансформації суспільних відносин в Україні. У суспільстві сформувалися нові соціальні групи та інститути, змінилися цінності та орієнтири людей.

Одним із найважливіших наслідків зміни політичного режиму стала активізація громадянського суспільства в Україні. Громадські організації стали важливим чинником суспільного розвитку, вони беруть участь у політичному процесі, захисту прав людини, вирішенні соціальних проблем.

Зміна політичного режиму також сприяла розвитку демократичних інститутів у країні. Парламент, уряд, суд стали більш незалежними від виконавчої влади. Це сприяло зміцненню верховенства права та демократичних цінностей в Україні.

Однак, процес суспільно-економічної трансформації в Україні все ще триває. Він пов'язаний із низкою труднощів, зокрема з війною, корупцією, економічною нерівністю, низьким рівнем життя значної частини населення.

Незважаючи на ці труднощі, Україна продовжує рухатися шляхом демократичного розвитку та економічного зростання.

Широкомасштабна війна в Україні, яка почалася 24 лютого 2022 року, є наймасштабнішим воєнним конфліктом у Європі з часів Другої світової війни. Вона має значний вплив на суспільно-економічний розвиток України, спричиняючи серйозні зміни в усіх сферах життя суспільства.

Війна завдала величезної шкоди українській економіці. За оцінками Світового банку, ВВП України у 2022 році скоротився на 35-45%. Це означає, що економіка країни повернеться до рівня 2015 року [50].

Основними причинами економічного спаду є:

- руйнування інфраструктури, підприємств та житла;
- зниження обсягів виробництва та експорту;
- зростання інфляції та безробіття;
- відтік капіталу та трудових ресурсів.

Найбільше постраждали від війни промисловість, сільське господарство та транспорт. Зокрема, було знищено або пошкоджено близько 30%

промислових потужностей, що призвело до скорочення виробництва промислової продукції на 40-50%. Сільське господарство також зазнало значних втрат, зокрема внаслідок знищення посівних площ та сільськогосподарської техніки. Транспортна інфраструктура була пошкоджена внаслідок обстрілів і бомбардувань, що призвело до порушення логістики та зростання цін на транспортні послуги [27].

Уряд України вжив низку заходів для пом'якшення економічних наслідків війни. Зокрема, було запроваджено програму компенсації бізнесу за збитки, завдані війною, а також низку податкових пільг. Однак ці заходи не можуть повністю компенсувати збитки, завдані війною.

Війна також має значні соціальні наслідки. Зокрема, вона призвела до зростання бідності та соціальної нерівності. За оцінками ООН, у 2022 році кількість людей, які живуть за межею бідності в Україні, зросла з 20% до 40%.

Війна також призвела до масової міграції населення. За даними ООН, станом на 31 грудня 2023 року за кордоном перебувало близько 8 мільйонів українців, з них понад 4 мільйони – за межами Європи [36].

Війна також негативно впливає на психічне здоров'я населення. За даними українських психологів, від тривожних станів та депресії страждають близько 60% українців.

Війна в Україні призвела до зміцнення національної єдності та патріотизму. Українці масово підтримують українську армію та владу. Війна також сприяла активізації євроінтеграційних процесів в Україні. Україна подала заявку на вступ до Європейського Союзу та отримала статус кандидата на членство в ЄС.

Після закінчення війни Україна розпочне процес відновлення економіки та суспільства. Цей процес буде тривалим і складним.

Очікується, що економіка України відновлюватиметься за рахунок:

- відновлення інфраструктури та підприємств;

- розвитку нових галузей економіки, зокрема IT-сектора та зеленої енергетики;
- залучення іноземних інвестицій.

Соціальні наслідки війни також будуть тривалими. Очікується, що рівень бідності в Україні залишатиметься високим протягом декількох років. Війна в Україні призвела до значних суспільно-економічних трансформацій. Ці трансформації матимуть далекосяжні наслідки для України та всього світу.

Війна в Україні призвела до значних змін у взаємодії органів публічної влади з громадськістю. У зв'язку з введенням воєнного стану, обмеженнями на пересування та зборами, а також зростанням ризиків для безпеки, органам влади довелося шукати нові способи спілкування з громадянами.

Однією з найважливіших інновацій стало більш активне використання цифрових технологій. Органи влади почали активно використовувати соціальні мережі, месенджери, електронні опитування та інші цифрові інструменти для інформування громадян про ситуацію, збору відгуків та пропозицій, а також залучення громадян до участі в прийнятті рішень.

Так, наприклад, Кабінет Міністрів України запустив офіційні сторінки в соціальних мережах Facebook, Twitter, Telegram та Instagram, де регулярно публікує інформацію про ситуацію в країні, а також запрошує громадян до обговорення актуальних питань. Також активною є електронна платформа "Дія", яка дозволяє громадянам отримувати послуги від держави в онлайн-режимі [34].

Крім того, органи місцевого самоврядування також активно використовують цифрові технології для взаємодії з громадянами. Так, наприклад, у Києві запустили платформу "Київ Цифровий", яка дозволяє громадянам отримувати інформацію про послуги міста, а також звертатися з пропозиціями та зауваженнями [14].

Впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю має ряд переваг. По-перше, це дозволяє органам влади більш ефективно інформувати громадян про ситуацію та залучати їх до участі в

прийнятті рішень. По-друге, це сприяє підвищенню прозорості та підзвітності органів влади. По-третє, це допомагає органам влади краще розуміти потреби громадян.

Війна в Україні показала, що інноваційні форми взаємодії органів публічної влади з громадськістю є важливим інструментом для забезпечення ефективного управління державою. Після закінчення війни ці форми взаємодії, ймовірно, будуть продовжувати розвиватися та впроваджуватися в інших сферах державної діяльності.

Наведемо приклади інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в Україні під час війни:

- запуск офіційних сторінок органів влади в соціальних мережах. Це дозволило органам влади швидко та ефективно інформувати громадян про ситуацію, а також збирати відгуки та пропозиції;
- впровадження електронних опитувань. Це дозволило органам влади з'ясувати думку громадян з актуальних питань;
- запуск платформ для залучення громадян до участі в прийнятті рішень. Це дозволило органам влади залучити громадян до вирішення важливих питань, таких як відновлення країни після війни.

Ці інноваційні форми взаємодії органів публічної влади з громадськістю стали важливим фактором забезпечення ефективного управління державою в умовах війни. Вони сприяли підвищенню прозорості, підзвітності та ефективності органів влади, а також залученню громадян до участі в прийнятті рішень.

Отже, можемо зробити висновок, що суспільно-економічні трансформації, що відбуваються в Україні в останні роки, мають значний вплив на інноваційні форми взаємодії органів публічної влади з громадськістю. Цей вплив проявляється в декількох аспектах:

- зростання ролі громадянського суспільства. Суспільні трансформації в Україні супроводжуються активізацією громадянського суспільства. Громадські організації, рухи та активісти все частіше беруть

участь у політичному житті країни, висловлюючи свої інтереси та пропагуючи свої ідеї. Це вимагає від органів публічної влади нових підходів до взаємодії з громадськістю, які б дозволяли ефективно враховувати її думку та інтереси;

- розвиток інформаційно-комунікаційних технологій. Інтернет та інші інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) стають все більш важливими інструментами взаємодії між людьми. Вони дозволяють людям швидко та ефективно спілкуватися один з одним, обмінюватися інформацією та ідеями. Це створює нові можливості для взаємодії органів публічної влади з громадськістю, які можуть бути використані для підвищення прозорості та підзвітності влади, а також для більш ефективного залучення громадськості до процесів прийняття рішень;
- зміни в міжнародному контексті. Україна є членом багатьох міжнародних організацій, які пропагують принципи відкритого та прозорого урядування. Ці принципи вимагають від органів публічної влади взаємодії з громадськістю в рамках певних стандартів та процедур. Це створює додаткові стимули для розвитку інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в Україні.

Вплив цих факторів призвів до зростання популярності інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в Україні. Серед них можна виділити такі:

- електронна участь. Цей напрямок включає в себе використання ІКТ для залучення громадськості до процесів прийняття рішень. Наприклад, органи публічної влади можуть використовувати електронні опитування, консультації, онлайн-форуми та інші інструменти для того, щоб отримати від громадськості думку щодо конкретних законопроєктів, планів розвитку чи інших питань;
- громадське бюджетування. Цей напрямок дозволяє громадськості безпосередньо брати участь у розподілі бюджетних коштів. Громадські організації та активісти можуть подавати свої пропозиції на фінансування, а громадськість може голосувати за них;

- соціальне партнерство. Цей напрямок передбачає співпрацю органів публічної влади з громадськими організаціями та іншими зацікавленими сторонами. Наприклад, органи публічної влади можуть залучати громадські організації до надання соціальних послуг, реалізації проєктів розвитку чи вирішення інших проблем.

Ці інноваційні форми взаємодії органів публічної влади з громадськістю мають ряд переваг. Вони дозволяють:

- покращити прозорість та підзвітність влади;
- збільшити ефективність залучення громадськості до процесів прийняття рішень;
- розширити можливості для громадського контролю за діяльністю органів публічної влади;
- створити умови для розвитку громадянського суспільства.

Таким чином, впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в Україні є важливим кроком на шляху до побудови відкритого та прозорого урядування.

2.2. Аналіз світового досвіду впровадження інноваційних форм комунікації між органами публічної влади та громадськістю

У світі спостерігається зростання використання інноваційних форм комунікації між органами публічної влади та громадськістю. Ці форми комунікації спрямовані на підвищення прозорості, підзвітності та ефективності органів публічної влади.

У США в останні десятиліття спостерігається активний розвиток інноваційних форм комунікації між органами публічної влади та громадськістю. Це пов'язано з рядом факторів, зокрема з розвитком інформаційних технологій, зміною соціальних цінностей та зростанням вимог громадськості до прозорості та підзвітності влади.

Серед найбільш поширених інноваційних форм комунікації між публічною владою та громадськістю у США можна виділити такі:

- соціальні мережі. Органи публічної влади у США активно використовують соціальні мережі для зв'язку з громадськістю. Це дозволяє їм спілкуватися з громадянами в реальному часі, отримувати від них зворотний зв'язок та оперативно інформувати про свою діяльність. Наприклад, уряд міста Нью-Йорка використовує Twitter, Facebook та Instagram для поширення інформації про поточні події, надання послуг громадянам та залучення громадськості до участі у процесі прийняття рішень;
- відеоконференції, які дозволяють органам публічної влади проводити зустрічі з громадськістю, не виходячи з офісу. Це зручний і ефективний спосіб для проведення консультацій, обговорення законопроєктів та інших питань;
- Інтернет-трансляції. Органи публічної влади у США все частіше використовують Інтернет-трансляції для поширення інформації про свою діяльність. Це дозволяє громадянам стежити за засіданнями уряду, слухати виступи чиновників та отримувати актуальні новини;
- цифрове громадянство. Органи публічної влади у США розробляють програми цифрового громадянства, спрямовані на підвищення рівня обізнаності громадян про можливості електронного уряду. Ці програми включають в себе навчання громадян основам використання Інтернету, надання доступу до електронних послуг та створення зручних онлайн-платформ для взаємодії з владою;
- використання мобільних додатків. Мобільні додатки дозволяють органам публічної влади надавати громадянам доступ до інформації та послуг у будь-який час і в будь-якому місці. Наприклад, уряд штату Каліфорнія створив мобільний додаток, який дозволяє громадянам отримувати інформацію про дорожні пробки, погоду та інші актуальні події;
- використання сервісів чат-ботів. Чат-боти - це комп'ютерні програми, які можуть спілкуватися з людьми за допомогою текстових

повідомлень. Вони можуть використовуватися для надання громадянам інформації, відповідей на їхні запитання та вирішення їхніх проблем. Наприклад, уряд міста Чикаго створив чат-бота, який дозволяє громадянам отримувати інформацію про транспорт, громадські послуги та інші важливі питання;

- використання віртуальної реальності та доповненої реальності. Віртуальна реальність (VR) і доповнена реальність (AR) можуть використовуватися для створення більш інтерактивних та інформативних форм комунікації. Наприклад, уряд штату Пенсільванія створив VR-тур, який дозволяє громадянам побачити, як працює законодавчий орган штату [8; 22].

Ці інноваційні форми комунікації дозволяють органам публічної влади краще спілкуватися з громадськістю, підвищувати свою прозорість та залучати громадян до участі у процесі прийняття рішень.

Впровадження інноваційних форм комунікації між публічною владою та громадськістю у США має ряд позитивних наслідків. Зокрема, це дозволяє:

- покращити прозорість та підзвітність влади. Інноваційні форми комунікації дозволяють громадянам отримувати більш доступну та актуальну інформацію про діяльність органів публічної влади. Це сприяє підвищенню довіри громадян до влади та підвищує їхню участь у політичному процесі;
- сприяти діалогу між владою та громадськістю. Інноваційні форми комунікації дозволяють органам публічної влади спілкуватися з громадянами в більш зручному та доступному форматі. Це сприяє розвитку діалогу між владою та громадськістю та підвищує ефективність участі громадян у процесах прийняття рішень;
- підвищити ефективність управління. Інноваційні форми комунікації дозволяють органам публічної влади збирати від громадськості зворотний зв'язок та використовувати його для вдосконалення своєї діяльності. Це сприяє підвищенню ефективності управління та задоволеності громадян послугами публічної влади [59].

Разом з тим, впровадження інноваційних форм комунікації між публічною владою та громадськістю у США також пов'язане з певними викликами. Зокрема, це стосується таких питань, як:

- оцифрування населення. Інноваційні форми комунікації найбільш ефективні для громадян, які мають доступ до Інтернету та цифрових технологій. У США рівень оцифрування населення є досить високим, однак все ще існує певна кількість громадян, які не мають доступу до цих ресурсів;
- проблема дезінформації. Інноваційні форми комунікації також можуть бути використані для поширення дезінформації та пропаганди. Уряди США розробляють заходи для боротьби з дезінформацією, однак ця проблема залишається актуальною;
- забезпечення конфіденційності. Інноваційні форми комунікації можуть призвести до порушення конфіденційності громадян. Уряди США розробляють законодавство для захисту конфіденційності громадян при використанні інноваційних форм комунікації.

Незважаючи на ці виклики, впровадження інноваційних форм комунікації між публічною владою та громадськістю у США є важливим напрямком розвитку публічного сектору. Ці форми комунікації дозволяють поліпшити прозорість та підзвітність влади, сприяти діалогу між владою та громадськістю та підвищити ефективність управління.

У Великій Британії активно впроваджуються інноваційні форми комунікації між органами публічної влади та громадськістю. Це обумовлено декількома факторами, зокрема:

- зростанням використання Інтернету та соціальних мереж. Все більше людей отримують інформацію та спілкуються в Інтернеті, тому органи публічної влади повинні бути присутніми в цьому середовищі;
- затребуваністю більш відкритої та прозорої влади. Громадяни хочуть мати можливість безпосередньо спілкуватися з органами влади та впливати на їхню діяльність;

- необхідністю підвищення ефективності комунікації. Інноваційні форми комунікації дозволяють органам влади більш ефективно спілкуватися з великою аудиторією та отримувати від неї зворотний зв'язок [60].

У Великій Британії органи публічної влади активно експериментують з інноваційними формами комунікації з громадськістю. До таких форм належать:

- соціальні мережі такі як Twitter, Facebook та Instagram, стали важливим каналом комунікації між органами публічної влади та громадськістю. Органи влади використовують соціальні мережі для поширення інформації про свою діяльність, проведення консультацій з громадськістю та відповідей на запитання. Уряд Великої Британії використовує Twitter для поширення інформації про свою діяльність. Уряд також використовує Twitter для проведення консультацій з громадськістю. Наприклад, у 2023 році уряд провів консультації з громадськістю щодо майбутнього роботи поліції у Великій Британії. Консультації проводились у Twitter, і громадськість мала можливість задавати запитання та висловлювати свої думки;
- відео конференції, які дозволяють органам публічної влади спілкуватися з громадськістю у режимі реального часу. Цей формат комунікації є особливо ефективним для проведення консультацій та обговорень. Міністерство транспорту Великої Британії використовує відеоконференції для проведення консультацій з громадськістю. Наприклад, у 2023 році Міністерство транспорту проводило консультації з громадськістю щодо майбутнього розвитку залізниці у Великій Британії. Консультації проводились у режимі відеоконференції, і громадськість мала можливість брати участь у них з будь-якої точки країни;
- інтерактивні веб-сайти. Інформаційні веб-сайти органів публічної влади стають все більш інтерактивними. Органи влади використовують інтерактивні елементи на своїх веб-сайтах, такі як опитування, форуми та чат-боти, для залучення громадськості до діалогу. Уряд Великої Британії використовує інтерактивні веб-сайти для залучення громадськості до діалогу.

Наприклад, веб-сайт уряду Великої Британії має розділ, де громадськість може задавати запитання та висловлювати свої думки щодо міської політики;

- доповнена реальність та віртуальна реальність. Доповнена реальність (AR) та віртуальна реальність (VR) мають потенціал для створення нових форм комунікації між органами публічної влади та громадськістю. Наприклад, органи влади можуть використовувати AR для надання громадськості інформації про конкретні місця або події. Метрополітенна поліція Лондона використовує доповнену реальність для надання інформації про безпеку пасажирів. Наприклад, поліція створила додаток для смартфонів, який використовує доповнену реальність для показу місць, де необхідно бути обережним, щоб не стати жертвою злочину [56].

Інноваційні форми комунікації між органами публічної влади та громадськістю мають ряд переваг. Вони дозволяють органам влади у Великій Британії:

- комунікувати з більш широкою аудиторією. Соціальні мережі, відеоконференції та інтерактивні веб-сайти дозволяють органам публічної влади спілкуватися з людьми, які не мають доступу до традиційних засобів масової інформації;
- отримати зворотний зв'язок від громадськості. Соціальні мережі, форуми та чат-боти дозволяють органам публічної влади отримувати зворотний зв'язок від громадськості щодо їхньої діяльності. Цей зворотний зв'язок може бути використаний для покращення діяльності органів публічної влади;
- створити відчуття довіри між органами публічної влади та громадськістю. Інноваційні форми комунікації можуть допомогти органам публічної влади створити відчуття довіри між ними та громадськістю. Це може сприяти підвищенню рівня залучення громадськості до процесів прийняття рішень.

На нашу думку, органам публічної влади у Великій Британії та інших країнах слід продовжувати експериментувати з інноваційними формами

комунікації. Ці форми комунікації мають потенціал для покращення взаємодії між органами публічної влади та громадськістю.

Так, Уряд Франції створив веб-сайт «Ma France», який забезпечує громадянам доступ до широкого спектру державних послуг, включаючи замовлення документів, подання заявок та оплату податків. Цей веб-сайт можна використовувати як на французькій, так і на англійській мовах.

У місті Париж запустило програму «Paris Smart City», яка використовує технології для поліпшення якості життя в місті. Ця програма включає в себе використання штучного інтелекту для управління дорожнім рухом, використання датчиків для моніторингу якості повітря та використання мобільних додатків для надання громадянам інформації про міські послуги.

Французьке міністерство освіти запустило програму «Ecole Numérique», яка спрямована на підвищення цифрової грамотності вчителів та учнів. Ця програма включає в себе надання вчителям цифрових інструментів та ресурсів, а також проведення навчальних семінарів та майстер-класів [29; 57].

Ці інноваційні форми комунікації дозволяють органам публічної влади у Франції краще взаємодіяти з громадськістю та надавати громадянам більш якісні послуги.

Швейцарія відома своєю передовою практикою в галузі інновацій. Це також стосується комунікації між органами публічної влади та громадськістю.

Швейцарський уряд використовує чат-ботів для надання інформації та відповідей на запитання громадян. Наприклад, чат-бот «Ask A Question» від Федерального департаменту внутрішніх справ надає інформацію про різні теми, включаючи імміграцію, громадянство та соціальне забезпечення.

Швейцарські муніципалітети використовують соціальні медіа для спілкування з громадянами. Наприклад, муніципалітет Цюриха використовує Facebook, Twitter та Instagram для поширення інформації про події, послуги та проєкти [24; 43].

Швейцарські органи публічної влади використовують інклюзивні методи комунікації, щоб залучити різноманітних громадян. Наприклад, муніципалітет Люцерна використовує переклади на кілька мов, а також аудіо та відео для забезпечення доступності інформації для людей з різними потребами.

Зазначені інноваційні форми комунікації допомагають органам публічної влади Швейцарії краще підтримувати зв'язок з громадянами. Вони також допомагають забезпечити прозорість та підзвітність органів влади перед громадськістю.

Органи публічної влади у Німеччині активно використовують інноваційні форми комунікації з громадськістю. Серед них можна виділити такі:

- комунікація в соціальних мережах. Органи публічної влади у Німеччині мають активну присутність у соціальних мережах, таких як Facebook, Twitter, Instagram, YouTube. Вони використовують ці канали для поширення інформації про свою діяльність, залучення громадськості до обговорення важливих питань та вирішення проблем;
- комунікація за допомогою мобільних додатків. Органи публічної влади у Німеччині розробляють мобільні додатки, які дозволяють громадянам отримувати інформацію про свою діяльність, подавати заявки на послуги, брати участь у громадських обговореннях тощо. Міністерство охорони навколишнього середовища Німеччини створило мобільний додаток, який дозволяє громадянам повідомляти про порушення екологічних норм;
- комунікація за допомогою віртуальної реальності та доповненої реальності. Органи публічної влади у Німеччині використовують віртуальну реальність та доповнену реальність для створення інтерактивних освітніх програм, презентацій та інших форм комунікації. У місті Берлін створено віртуальну реальність «тур по мерії».
- комунікація за допомогою штучного інтелекту. Органи публічної влади у Німеччині використовують штучний інтелект для аналізу даних, автоматизації завдань та створення персоналізованих комунікаційних кампаній.

Так, німецький уряд розробив штучний інтелект, який допомагає громадянам отримувати інформацію про свої права та обов'язки [31].

Ці інноваційні форми комунікації дозволяють органам публічної влади у Німеччині налагодити більш ефективний діалог з громадськістю, залучити її до участі в процесах прийняття рішень та підвищити довіру до влади.

Перевагами використання інноваційних форм комунікації органами публічної влади у Німеччині є:

- покращення доступу до інформації. Інноваційні форми комунікації дозволяють органам публічної влади поширювати інформацію про свою діяльність більш ефективно та доступно для різних груп населення;
- залучення громадськості. Інноваційні форми комунікації дозволяють органам публічної влади залучити громадськість до обговорення важливих питань та вирішення проблем;
- підвищення довіри до влади. Інноваційні форми комунікації дозволяють органам публічної влади налагодити більш відкритий та прозорий діалог з громадськістю, що підвищує довіру до влади.

Звичайно, використання інноваційних форм комунікації має і свої виклики. Одним з них є необхідність забезпечення безпеки та конфіденційності інформації. Іншим викликом є необхідність навчання співробітників органів публічної влади використовувати ці інноваційні форми комунікації. Незважаючи на ці виклики, використання інноваційних форм комунікації є важливим напрямком розвитку органів публічної влади у Німеччині та інших країнах світу.

Слід додати, що Китай упроваджує інноваційні форми комунікації між органами публічної влади та громадськістю. Ці форми спрямовані на підвищення прозорості та підзвітності уряду, а також на залучення громадськості до прийняття рішень.

Одна з інноваційних форм комунікації – це використання соціальних медіа. Китайські урядові органи мають потужні присутності в соціальних медіа, таких як WeChat, Weibo та Douyin. Вони використовують ці платформи для

поширення інформації про свою роботу, для обговорення важливих питань із громадськістю та для збору відгуків.

Китайські урядові органи також використовують технології штучного інтелекту та машинного навчання для покращення комунікації. Наприклад, деякі урядові органи використовують чат-боти для надання інформації та обслуговування запитів від громадськості. Інші використовують технології розпізнавання обличчя для покращення безпеки та ефективності послуг [32].

Китайські урядові органи також експериментують з новими формами комунікації, такими як віртуальна реальність та доповнена реальність. Наприклад, деякі урядові органи використовують віртуальну реальність для створення інтерактивних турів по державних установах. Інші використовують доповнену реальність для надання інформації про навколишнє середовище.

Ці інноваційні форми комунікації мають потенціал для підвищення ефективності та прозорості уряду в Китаї. Вони також можуть допомогти урядовим органам краще зрозуміти потреби та побажання громадськості.

Так, Японія є однією з країн, яка активно впроваджує інноваційні форми комунікації між органами публічної влади та громадськістю, зокрема:

- використання соціальних мереж. Японські органи публічної влади активно використовують соціальні мережі, такі як Twitter, Facebook та Instagram, для спілкування з громадськістю. Вони публікують новини, інформацію про послуги та заходи, а також запрошують громадськість до обговорення актуальних тем. Міністерство транспорту Японії створило Twitter-акаунт, на якому публікує інформацію про затори, аварії та інші дорожні події. Це дозволяє громадянам планувати свої поїздки та уникати заторів;
- використання мобільних додатків. Мобільні додатки також є популярним способом комунікації між органами публічної влади та громадськістю в Японії. Вони дозволяють громадянам отримувати доступ до інформації та послуг у будь-який час і в будь-якому місці. Міська рада Токіо створила мобільний додаток, який дозволяє громадянам повідомляти про незаконні парковки, порушення правил дорожнього руху та інші проблеми. Це

допомагає органам влади контролювати стан міста та реагувати на проблеми, які турбують громадян;

- використання інтерактивних технологій. Інші інноваційні форми комунікації, які використовують японські органи публічної влади, включають інтерактивні веб-сайти, віртуальну реальність та доповнену реальність. Ці технології дозволяють громадянам краще зрозуміти діяльність органів публічної влади та брати участь у процесі прийняття рішень. Міська рада міста Осака створила віртуальну реальність, яка дозволяє громадянам побачити, як буде виглядати місто після реконструкції. Це допомагає громадянам зрозуміти плани органів влади та висловити свої думки про них [45; 54].

Ці інноваційні форми комунікації допомагають органам публічної влади Японії налагодити більш ефективний зв'язок з громадськістю. Вони дозволяють громадянам отримувати інформацію та брати участь у процесі прийняття рішень, що сприяє прозорості та підзвітності органів влади.

Об'єднані Арабські Емірати (ОАЕ) є однією з найпрогресивніших країн у світі в галузі інновацій у сфері державного управління. Уряд ОАЕ активно впроваджує інноваційні форми комунікації між органами публічної влади та громадськістю, щоб забезпечити більш прозору та ефективну взаємодію між ними.

Уряд ОАЕ активно використовує соціальні медіа для комунікації з громадськістю. Уряд має офіційні сторінки в соціальних мережах, де він публікує інформацію про свою діяльність, відповідає на запитання громадян і отримує відгуки від них.

Уряд ОАЕ пропонує широкий спектр електронних сервісів, які дозволяють громадянам отримувати доступ до державних послуг дистанційно. Ці сервіси включають в себе реєстрацію шлюбу, отримання дозволу на будівництво, подання податкової декларації тощо [24; 58].

Уряд експериментує з використанням технологій віртуальної реальності та доповненої реальності для надання громадянам більш інтерактивного досвіду взаємодії з державними органами. Наприклад, громадяни можуть

використовувати технологію віртуальної реальності, щоб відвідати державні установи або побачити, як працює певна державна програма.

Уряд впроваджує технології штучного інтелекту (ШІ) для автоматизації деяких завдань державного управління. Наприклад, ШІ використовується для аналізу даних, виявлення шахрайства та надання громадянам консультацій.

Так, Уряд Дубаю створив платформу «Дубайське розумне місто», яка дозволяє громадянам і підприємствам отримувати доступ до інформації та послуг від різних державних органів в одному місці. Платформа доступна через веб-сайт, мобільний додаток і соціальні медіа.

В Абу-Дабі створено портал «Абу-Дабі відкритий», який дозволяє громадянам отримувати доступ до інформації про роботу уряду, брати участь у громадських обговореннях і подавати скарги. Портал доступний через веб-сайт, мобільний додаток і соціальні медіа.

Крім того, Уряд ОАЕ створив програму «Школа електронного уряду», яка навчає громадян і працівників державних органів основам електронного уряду. Програма включає в себе онлайн-курси, семінари та тренінги [56; 59].

Таким чином, інноваційні форми комунікації між органами публічної влади та громадськістю в ОАЕ сприяють підвищенню прозорості та ефективності державного управління. Вони також дозволяють громадянам більш активно брати участь у процесі прийняття рішень.

Отже, можемо зробити висновок, що одним із найпоширеніших інноваційних інструментів комунікації є використання соціальних мереж. Соціальні мережі дозволяють органам публічної влади спілкуватися з громадянами в реальному часі, отримувати від них зворотний зв'язок, а також поширювати інформацію про свою діяльність. Іншим інноваційним інструментом комунікації є використання мобільних додатків. Мобільні додатки дозволяють органам публічної влади надавати громадянам доступ до інформації та послуг у зручний для них спосіб.

Також широко використовуються інноваційні форми комунікації, такі як публічні консультації, електронна демократія, краудсорсинг. Публічні

консультації дозволяють органам публічної влади отримати від громадян зворотний зв'язок щодо конкретних питань або проєктів. Електронна демократія дозволяє громадянам брати участь у прийнятті рішень шляхом голосування в онлайн-режимі. Краудсорсинг дозволяє органам публічної влади залучати громадян до вирішення конкретних проблем або завдань.

Таким чином, світовий досвід впровадження інноваційних форм комунікації між органами публічної влади та громадськістю показує, що такі форми є ефективним інструментом для підвищення прозорості та підзвітності влади, залучення громадян до участі у прийнятті рішень, а також для підвищення довіри до влади.

РОЗДІЛ 3
ФАКТОРИ ТА ПЕРЕШКОДИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ФОРМ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ

3.1. Виявлення основних факторів, що сприяють впровадженню інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю

Інноваційні форми взаємодії органів публічної влади з громадськістю - це такі форми, які використовують сучасні технології та підходи для забезпечення ефективного діалогу між владою та громадянами. Вони спрямовані на підвищення прозорості та підзвітності влади, забезпечення участі громадян у прийнятті рішень, а також на покращення якості надання публічних послуг.

Зростання ролі громадянського суспільства сприяє взаємодії з органами влади через активну участь громадян у прийнятті рішень, обговоренні політик і

впровадженні інноваційних підходів. Громадянське суспільство виступає каталізатором для змін, підтримуючи відкритість, прозорість та взаємодію між владою та громадськістю.

Ця взаємодія сприяє створенню ефективних механізмів зворотного зв'язку, що дозволяють громадянам впливати на рішення, висувати ініціативи та співпрацювати з органами влади. Громадянське суспільство допомагає визначати пріоритети та вимагати відповідальності влади перед суспільством. Цей процес сприяє розвитку інноваційних підходів до вирішення соціальних проблем і сприяє створенню більш демократичного та відкритого суспільства.

Громадянське суспільство також є джерелом різноманітних експертних знань та ресурсів, які можуть бути використані для розробки та впровадження інновацій. Через участь громадян у громадських обговореннях, роботі експертних груп та інших інструментів громадянського участі, формуються нові ідеї та підходи до вирішення складних проблем [20].

Все це сприяє впровадженню інновацій в публічному управлінні, робить процеси більш гнучкими та відкритими для креативних рішень. Такий симбіоз між громадянським суспільством та органами влади сприяє сталому розвитку та покращенню якості життя у суспільстві.

Крім того, громадянське суспільство відіграє ключову роль у виявленні потреб та очікувань громади, що є важливим вихідним пунктом для розробки ефективних інноваційних стратегій. Підвищена увага до думок та ініціатив громадян дозволяє адаптувати публічні послуги та політики до реальних вимог суспільства.

Цей двосторонній обмін інформацією між громадянами та владою сприяє побудові довіри і спільної відповідальності за розвиток країни. В результаті цього взаємодії виникає динамічна система, де інновації стають відповіддю на конкретні потреби громадян та висловлюють справжні соціальні цінності.

Окрім того, громадянське суспільство є суттєвим джерелом незалежного моніторингу діяльності влади. Активна участь громадян у контролі за

дотриманням прав людини, боротьбі з корупцією та забезпеченні прозорості допомагає створити ефективну систему взаємодії з органами влади.

Цей контроль сприяє створенню здорового політичного середовища, в якому інновації можуть ефективно впроваджуватися, оскільки вони базуються на взаємодії, відкритості та взаємному довірі між громадянами та владою. Така співпраця сприяє сталому розвитку суспільства та забезпеченню його потреб у довгостроковій перспективі [41].

Розвиток технологій відіграє ключову роль у сприянні інноваційним формам взаємодії органів публічної влади з громадськістю. Електронні платформи, соціальні мережі та інші інформаційні засоби створюють ефективний механізм для обміну інформацією, залучення громадськості до прийняття рішень та забезпечення прозорості у діяльності владних структур.

Технологічні інструменти, такі як веб-платформи для збору громадської думки, мобільні додатки для сповіщення про рішення та електронні консультації, роблять владу більш доступною для громади. Використання віртуальних нарад, веб-нарад, та онлайн-голосувань сприяє швидкій зворотній зв'язку та широкій участі громадськості у прийнятті важливих рішень. Такі інновації підсилюють демократичні процеси та роблять владу більш реактивною до потреб суспільства.

Розробка технологій для відкритого доступу до даних та їх візуалізація дозволяють громадськості легше зрозуміти діяльність влади та висловлювати свої думки на основі об'єктивних фактів. Інструменти штучного інтелекту в аналізі великих даних можуть допомагати прогнозувати та враховувати потреби громадськості, що сприяє більш ефективному управлінню.

Загалом, використання технологій у взаємодії органів влади з громадськістю сприяє створенню відкритих, прозорих процесів, що сприяють розвитку інновацій та покращенню якості прийнятих рішень.

Політична воля керівництва держави та органів місцевого самоврядування визначає стратегічний напрям для впровадження інновацій у взаємодії з громадськістю. Це включає створення відкритих платформ для

обговорень, залучення громадських експертів у процес прийняття рішень та реагування на суспільні потреби через новаторські проєкти та програми.

Така політична воля також сприяє розвитку технологічних інструментів для покращення комунікації між владою та громадськістю, зокрема через електронні платформи, додатки та соціальні мережі. Крім того, стимулювання інновацій включає підтримку стартапів та проєктів, спрямованих на розв'язання соціальних проблем.

Важливим елементом є відкритість до зворотного зв'язку від громадськості, що допомагає адаптувати стратегії влади до реальних потреб суспільства. Це сприяє створенню більш ефективних та прозорих механізмів управління.

Крім того, політична воля виявляється у впровадженні інноваційних методів збору та аналізу даних для прийняття ефективних управлінських рішень. Використання аналітики та штучного інтелекту полегшує процеси взаємодії з громадою, передбачає проблеми та забезпечує науково обґрунтоване управління [27].

Політична воля також визначає ступінь відкритості та гнучкості системи управління, що дозволяє адаптуватися до змін в суспільстві та швидко впроваджувати інновації. Це сприяє розвитку динамічного та відкритого середовища для співпраці між владою та громадою.

Крім того, політична воля виявляється в розвитку освітніх програм та ініціатив, спрямованих на підвищення інформованості громадян щодо державних справ та можливостей взаємодії з органами влади. Свідомість громадян сприяє активнішому участю в процесах прийняття рішень та розвитку партнерства між громадою та владою. Політична воля також визначає ступінь готовності до експериментів та ризику у впровадженні новацій, що може збільшити ефективність взаємодії та стимулювати розвиток креативних рішень. Такий підхід дозволяє створити більш динамічну та конкурентоздатну систему управління.

Слід додати, що підготовка кадрів відіграє ключову роль у впровадженні інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю. Кваліфікований персонал сприяє розробці та ефективному впровадженню стратегій комунікації, що сприяють взаєморозумінню та підтримці громадськості. Також важливо, щоб співробітники мали розуміння соціокультурних аспектів для ефективної взаємодії з різними групами громадськості.

Крім того, підготовка кадрів включає розвиток навичок управління проєктами та стратегічного планування, спрямованих на впровадження інноваційних ініціатив. Комунікаційні та тимчасові навички також є важливими, оскільки вони дозволяють ефективно взаємодіяти з громадськістю та адаптуватися до змін в соціальному оточенні. Забезпечення різносторонньої підготовки кадрів, що включає інтердисциплінарні знання, сприяє в розробці та реалізації інноваційних стратегій взаємодії між органами влади та громадськістю [23].

Крім того, важливо, щоб підготовка кадрів враховувала розвиток цифрових навичок, які стають все більш важливими для ефективної комунікації та взаємодії в онлайн-середовищі. Здатність ефективно використовувати інформаційні технології та соціальні мережі дозволяє органам влади ефективно спілкуватися та залучати громадськість до діалогу.

Також важливо підкреслити етичні та юридичні аспекти взаємодії між органами влади та громадськістю, щоб забезпечити справедливість та дотримання прав громадян. Кадри, які розуміють ці аспекти, здатні ефективно керувати конфліктами та забезпечувати відкритий та прозорий діалог.

Посилення міжнародного співробітництва сприяє обміну інноваційними ідеями та найкращими практиками між країнами. Це дозволяє органам публічної влади впроваджувати новаторські форми взаємодії з громадськістю, залучаючи різноманітні досвід та перспективи [8].

Крім того, міжнародне співробітництво створює умови для спільної розробки та впровадження інноваційних проєктів у сфері публічного

управління. Обмін знаннями та ресурсами між країнами сприяє розвитку ефективних стратегій взаємодії з громадськістю, що поліпшує якість послуг та рівень задоволення потреб громадян. Міжнародне співробітництво також може стимулювати створення спільних платформ для обміну інформацією та залучення громадськості до прийняття рішень.

Поширення інноваційних підходів у взаємодії органів влади та громадськості за межами національних кордонів сприяє створенню глобального досвіду. Це може впливати на формування стандартів та нормативів, сприяючи розвитку більш прогресивних та ефективних методів взаємодії. Крім того, міжнародне співробітництво забезпечує можливість спільно реагувати на глобальні виклики та впроваджувати інновації, що сприяють сталому розвитку та підвищенню якості життя громадян у всьому світі.

Більш активне міжнародне співробітництво також сприяє розвитку технологічних інновацій у сфері електронного урядування та забезпечує обмін передовими цифровими рішеннями між країнами. Це полегшує доступ до інформації, покращити електронні сервіси та забезпечити більш прозорий та ефективний діалог між органами влади та громадськістю. Міжнародне об'єднання зусиль сприяє інтеграції передових технологій у сферу публічного управління, що сприяє розвитку інноваційних інструментів для взаємодії та залучення громадян.

Отже, до факторів, що сприяють впровадженню інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю, можна віднести:

- зростання ролі громадянського суспільства. Громадяни все більше вимагають від влади відкритості та прозорості, а також можливості брати участь у прийнятті рішень. Це створює тиск на органи публічної влади впроваджувати інноваційні форми взаємодії з громадськістю;
- розвиток технологій. Сучасні технології, такі як Інтернет, соціальні мережі, електронні системи, дозволяють органам публічної влади налагодити ефективний діалог з громадянами в режимі реального часу;

- політична воля керівництва держави та органів місцевого самоврядування. Без політичної волі, що виражається в законодавчому забезпеченні, виділенні ресурсів та ініціативності органів влади, впровадження інновацій в цій сфері буде неможливим;
- підготовка кадрів. Впровадження інновацій потребує підготовки кадрів, які мають необхідні знання та навички для роботи в нових умовах. Тому важливо забезпечити навчання та підвищення кваліфікації працівників органів влади та громадських організацій;
- посилення міжнародного співробітництва. Багато країн світу вже мають досвід впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю. Цей досвід може бути використаний в Україні для розвитку власних ініціатив.

Таким чином, впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю є важливим завданням, яке спрямоване на підвищення ефективності діяльності органів влади, забезпечення прозорості та підзвітності влади, а також підвищення рівня залучення громадськості до процесу управління.

3.2. Аналіз позитивних та негативних аспектів впровадження інноваційних підходів до взаємодії органів публічної влади з громадськістю

Впровадження інноваційних підходів до взаємодії органів публічної влади з громадськістю має ряд позитивних аспектів, які, на нашу думку, можна поділити на кілька груп.

Покращення якості послуг для громадян. Інноваційні підходи дозволяють органам публічної влади збирати інформацію про потреби та запити громадян, а також більш ефективно реагувати на них. Це може призвести до покращення якості послуг, які надаються громадянам.

Впровадження інноваційних підходів до взаємодії органів публічної влади з громадськістю сприяє покращенню якості послуг для громадян, роблячи процеси більш ефективними, доступними та орієнтованими на потреби громади. Це включає в себе впровадження електронних сервісів, спрощення

адміністративних процедур та забезпечення відкритої комунікації між органами влади та громадськістю. Інновації також сприяють залученню громадян до управління справами громади, що сприяє створенню більш демократичного та відкритого суспільства.

Застосування технологій, таких як штучний інтелект та аналіз даних, може сприяти ефективнішому вирішенню проблем та вдосконаленню послуг. Відкриті платформи для збору відгуків громадян дозволяють органам влади швидко реагувати на потреби громади та удосконалювати надані послуги [9].

Загалом, інноваційні підходи створюють сприятливі умови для підвищення довіри громадян до органів влади та покращення якості їхнього життя через вдосконалення публічних послуг.

Збільшення прозорості та підзвітності органів влади. Інноваційні підходи дозволяють громадянам більш ефективно контролювати діяльність органів влади. Це призводить до підвищення прозорості та підзвітності органів влади.

Збільшення прозорості та підзвітності органів влади сприяє ефективнішій інтеграції інновацій у взаємодію з громадськістю. Це створює сприятливу атмосферу для відкритого обміну ідеями, врахування громадської думки та розвитку ініціатив, що сприяють загальному розвитку суспільства. Підзвітність органів влади сприяє побудові довіри громадян до діяльності влади. Забезпечуючи доступ до інформації та відкритість процесів прийняття рішень, влада стає більш відкритою для сприйняття інновацій та новаторських підходів громадськістю, що в свою чергу сприяє створенню більш динамічного та розвинутого суспільства.

Збільшення прозорості також стимулює конструктивний діалог між органами влади та громадськістю, що сприяє виявленню оптимальних рішень. Цей відкритий обмін інформацією підтримує активну участь громадян у прийнятті рішень, спрямованих на вирішення суспільних проблем. Така взаємодія створює більш ефективні та інноваційні стратегії для розвитку громади.

Прозорість в роботі органів влади стимулює відповідальність та зменшує корупційні ризики. Громадськість може ефективно відстежувати витрати та діяльність владних структур, що сприяє створенню більш ефективної та етичної публічної адміністрації. Цей позитивний аспект сприяє збереженню довіри громадян до інститутів влади та підвищує загальний рівень легітимності державних органів [28].

Сприяння розвитку громадянського суспільства. Інноваційні підходи можуть сприяти розвитку громадянського суспільства, надаючи громадянам більші можливості для участі у прийнятті рішень. Це може призвести до підвищення рівня громадянської активності та залучення громадян до суспільного життя.

Розвиток громадянського суспільства є ключовим позитивним аспектом впровадження інновацій у взаємодію між органами влади та громадськістю. Інноваційні підходи сприяють активнішій участі громадян у прийнятті рішень, формуванні політики та контролі за діяльністю владних структур. Це зміцнює громадянське суспільство як силу, що може вносити конструктивний внесок у формування соціально-економічного та політичного простору.

Крім того, інноваційні підходи до взаємодії органів влади з громадськістю сприяють розвитку механізмів зворотного зв'язку. Громадськість отримує можливість активно висловлювати свої погляди, а влада отримує змогу систематично враховувати ці думки у процесі прийняття рішень. Цей взаємний обмін інформацією сприяє виробленню більш обґрунтованих та збалансованих стратегій, що враховують реальні потреби громадян [47].

Зокрема, інноваційні підходи включають в себе використання технологій для забезпечення відкритості та участі громадян у вирішенні питань суспільного значення. Електронні платформи, громадські консультації та інші інструменти створюють можливість для активного залучення громадян до процесів управління. Це не лише зміцнює відносини між владою та громадськістю, але і сприяє вирішенню актуальних проблем через комбінацію

різних перспектив та ініціатив. Такий підхід сприяє побудові відкритого суспільства.

Нижче наведемо негативні аспекти впровадження інноваційних підходів до взаємодії органів публічної влади з громадськістю.

Недостатня готовність органів влади до впровадження інновацій обмежує ефективність їхньої взаємодії з громадськістю. Це може викликати опір і незадоволення серед громадян, що може бути наслідком невдалих спроб здійснення позитивних змін. Важливо, щоб органи влади розуміли та приймали необхідність інновацій у своїй діяльності та були готові до взаємодії з громадськістю на новому рівні для досягнення спільних цілей.

Однак, якщо органи влади не готові до впровадження інновацій, це може викликати відчуття відчуження серед громадян та знижувати рівень довіри до публічних інституцій. Недостатня підготовка може призвести до труднощів у реалізації новаторських проєктів та обмежити здатність влади ефективно вирішувати проблеми сучасного суспільства. Важливо, щоб органи влади визнавали важливість готовності до інновацій та активно працювали над їхнім впровадженням для поліпшення взаємодії з громадськістю та розвитку суспільства в цілому.

Недостатня готовність органів влади також призводить до втрати можливостей для покращення якості послуг, які надаються громадянам. Відсутність інновацій ускладнює впровадження ефективних технологічних рішень та модернізацію систем управління. Це впливає на здатність держави адаптуватися до змін у суспільстві та вирішувати виклики мінливого світу. Тож необхідно активно працювати над підвищенням готовності органів влади до інновацій для забезпечення сталого розвитку та задоволення потреб громадян.

Небажання приймати новаторські підходи також впливає на рівень прозорості та відкритості влади. Інновації у взаємодії з громадськістю забезпечують більший доступ до інформації, включення громадян у процес прийняття рішень та створення ефективних каналів зворотного зв'язку.

Недостатня готовність влади до цих змін обмежує можливості створення відкритого суспільства, яке здатне взаємодіяти [17].

Таким чином, важливо визнати, що готовність до інновацій є ключовим елементом успішної взаємодії між органами влади та громадськістю, а також для забезпечення ефективності та легітимності публічної влади.

Нестача фінансування суттєво ускладнює впровадження інноваційних підходів до взаємодії органів публічної влади з громадськістю. Відсутність достатніх коштів обмежує ресурси на проведення навчань, створення інформаційних кампаній або розвиток технологічних інструментів для покращення взаємодії. Це призводить до неефективності та обмежень у здатності органів влади залучати громадськість до процесів прийняття рішень.

Така нестача фінансування також впливає на доступність інформації для громадськості, оскільки важко буде забезпечити широкий доступ до даних та зробити їх зрозумілими для громадян. Крім того, відсутність достатніх коштів призводить до недостатньої підтримки та розвитку інфраструктури для ефективної комунікації та обміну інформацією між органами влади та громадськістю. Це ускладнює розвиток відкритої та прозорої взаємодії.

Більше того, нестача фінансування впливає на можливість залучення висококваліфікованих фахівців та експертів для реалізації інноваційних проєктів в сфері взаємодії органів влади з громадськістю. Брак коштів обмежує можливості навчання та розвитку персоналу, що вплине на їхню ефективність у впровадженні новаторських методик та взаємодії з різними групами громадськості.

Це призводить до відчуття невпевненості серед громадськості щодо ефективності владних інституцій та обмежує їхню активну участь у прийнятті рішень та формуванні політики. Тож нестача фінансування визначається як суттєвий негативний аспект, який гальмує розвиток інноваційних підходів до взаємодії між владою та громадою [36].

Крім того, нестача фінансування призводить до обмежень у впровадженні технологічних рішень та інноваційних інструментів, які важливі для

покращення комунікації та забезпечення взаємодії з громадськістю. Без достатніх коштів важко впроваджувати цифрові платформи, онлайн-консультації та інші інструменти, які можуть полегшити залучення громадян до процесів прийняття рішень. Це також підточує довіру громадськості до ефективності інституцій, оскільки обмежені можливості взаємодії та обміну інформацією зроблять процес прийняття рішень менш доступним та відкритим.

Таким чином, нестача фінансування стає значущим чинником, що гальмує розвиток відкритої та ефективної взаємодії між органами влади та громадськістю.

Недостатнє інформування громадськості про інноваційні підходи призводить до непорозумінь та відсутності підтримки з боку громади. Це ускладнює взаємодію органів влади з громадськістю та спричинює втрату довіри до інноваційних ініціатив. Відсутність відкритості та доступу до інформації також сприяє поширенню чуток та неперевірених даних, що створює негативне середовище для прийняття інновацій. Забезпечення прозорості та активного залучення громадськості сприяє покращенню сприйняття та прийняттю нововведень в суспільстві.

Крім того, недостатнє інформування обмежує участь громади в розробці та вдосконаленні інноваційних проєктів. Якщо люди не мають достатньої інформації, вони можуть відчувати себе відстороненими від процесу прийняття рішень, що призводить до втрати інтересу та несприятливого ставлення до нововведень. Зміцнення комунікації та взаємодії з громадськістю є важливим елементом успішної імплементації інновацій у сфері публічного управління.

Врахування думки громади та забезпечення активного діалогу призводить до вдосконалення інноваційних рішень, враховуючи реальні потреби та очікування громадян. Відкрита комунікація дозволяє уникнути конфліктів та сприяє формуванню сприятливого середовища для спільного розвитку ініціатив.

Також при налагодженні ефективного інформування громадськості, можна зменшити опір впровадженню нововведень. Роз'яснення переваг

інновацій та відповідь на питання сприяють формуванню позитивного ставлення до змін. Органи влади повинні активно співпрацювати з громадськістю, створюючи механізми залучення, які забезпечують обмін інформацією та врахування різних точок зору [25].

Отже, впровадження інноваційних підходів до взаємодії органів публічної влади з громадськістю має як позитивні, так і негативні аспекти.

До позитивних аспектів можна віднести:

- підвищення прозорості та підзвітності органів влади;
- покращення якості послуг, що надаються органами влади;
- збільшення залучення громадян до суспільного життя.

До негативних аспектів можна віднести:

- недостатня готовність органів влади до впровадження інновацій;
- нестача фінансування;
- недостатня інформованість громадян про інноваційні підходи.

Таким чином, впровадження інноваційних підходів до взаємодії органів публічної влади з громадськістю є складним і тривалим процесом, який вимагає чіткої стратегії та належного фінансування. Для успішного впровадження інноваційних підходів необхідно забезпечити готовність органів влади до змін, підвищити інформованість громадян та забезпечити їхню участь у розробці та впровадженні інновацій.

У контексті України впровадження інноваційних підходів до взаємодії органів публічної влади з громадськістю має особливе значення. Це пов'язано з тим, що в Україні існує значна проблема недовіри громадян до органів влади. Інноваційні підходи можуть допомогти подолати цю проблему, підвищити прозорість та підзвітність органів влади, а також збільшити залучення громадян до суспільного життя. Для того, щоб інноваційні підходи стали невід'ємною частиною діяльності органів публічної влади в Україні, необхідно продовжувати їх впровадження та вдосконалення.

3.3. Розробка рекомендацій щодо впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій

У сучасних умовах суспільно-економічних трансформацій, які характеризуються динамічними змінами в усіх сферах життя суспільства, зростає роль громадськості у формуванні та реалізації державної політики. Інноваційні форми взаємодії органів публічної влади з громадськістю є важливим інструментом забезпечення ефективного діалогу між ними, підвищення прозорості та підзвітності влади, а також залучення громадян до участі в управлінні державою.

Впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю, на нашу думку, передбачає реалізацію таких основних напрямів:

- розширення спектру форм та методів взаємодії. Необхідно використовувати не лише традиційні форми взаємодії, такі як консультації, громадські слухання, громадські обговорення, а й інноваційні, такі як електронне урядування, краудсорсинг, партисипативний бюджетинг тощо;
- залучення громадськості до участі в усіх сферах діяльності органів публічної влади. Необхідно забезпечити залучення громадськості до участі в усіх сферах діяльності органів публічної влади, від розробки та прийняття нормативно-правових актів до реалізації державних програм та проєктів;
- використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій. Необхідно використовувати сучасні інформаційно-комунікаційні технології для підвищення ефективності взаємодії органів публічної влади з громадськістю.

Впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю, на нашк переконання, має здійснюватися на основі таких принципів:

- відкритість та прозорість. Органи публічної влади повинні бути відкритими та прозорими у своїй діяльності, забезпечувати доступ громадськості до інформації про свою діяльність;

- рівноправність. Громадська участь має здійснюватися на основі принципу рівноправності, без будь-якого тиску з боку органів публічної влади;
- ефективність та результативність. Інноваційні форми взаємодії органів публічної влади з громадськістю мають бути ефективними та результативними, сприяти підвищенню якості та ефективності державної політики.

Для впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю вважаємо, що необхідно здійснити такі конкретні заходи:

- розробити та затвердити нормативні акти, які регулюють порядок впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю;
- створити інформаційно-просвітницьку кампанію щодо інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю;
- надати органам публічної влади відповідну методологічну та консультативну підтримку у впровадженні інноваційних форм взаємодії з громадськістю.

Умови суспільно-економічних трансформацій, що відбуваються в Україні, характеризуються високими темпами розвитку інформаційних технологій, формуванням нового покоління громадян, які є більш активними та зацікавленими в участі у житті суспільства. Це вимагає від органів публічної влади пошуку нових ефективних форм взаємодії з громадськістю.

Таким чином, для ефективного впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій необхідно враховувати такі рекомендації:

- законодавче забезпечення. Слід забезпечити законодавче закріплення прав та обов'язків органів влади, громадськості та громадських організацій у сфері взаємодії;
- інституційне забезпечення. Необхідно створити ефективні інституції, які будуть відповідати за реалізацію інноваційних форм взаємодії;

- фінансове забезпечення. Варто забезпечити фінансування заходів, пов'язаних з впровадженням інноваційних форм взаємодії;
- просвітницька робота. Необхідно проводити просвітницьку роботу серед громадян та громадських організацій щодо інноваційних форм взаємодії.

Впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю є важливим кроком на шляху до розвитку демократичних процесів в Україні.

Отже, впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю є важливим завданням, яке сприятиме підвищенню ефективності державного управління та залученню громадян до участі в управлінні державою. Для успішної реалізації цього завдання необхідно вжити комплексних заходів, які включатимуть розробку нормативно-правової бази, проведення інформаційно-просвітницької кампанії та надання органам публічної влади відповідної методологічної та консультативної підтримки.

ВИСНОВКИ

Метою дослідження було узагальнити та визначити особливості впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій. Робота спрямована на розгляд основних підходів до впровадження інноваційних процесів в публічному секторі; опис ключових факторів суспільно-економічних трансформацій в Україні та світі й оцінку впливу цих трансформацій на взаємодію органів публічної влади з громадськістю; проведення аналізу світового досвіду впровадження інноваційних форм комунікації між органами публічної влади та громадськістю; розробку

рекомендацій щодо ефективного впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій.

Виходячи із завдань дослідження, слід зробити наступні висновки:

1. Зроблено аналіз основних понять та теоретичних концепцій з проблеми дослідження. Поняття «інноваційні форми» означає нові, прогресивні форми організації діяльності та управління, які спрямовані на підвищення ефективності та результативності цієї діяльності. Органи публічної влади - це структури, які здійснюють управління суспільством та державою. Вони мають певні повноваження та обов'язки, які спрямовані на забезпечення загального блага. Громадськість - це сукупність людей, які проживають на певній території і мають спільні інтереси, цінності та цілі. Вона може бути представлена як окремими особами, так і громадськими організаціями. Суспільно-економічні трансформації - це сукупність змін, які відбуваються в економічній системі суспільства, а також у соціальній структурі та відносинах між людьми. Тож інноваційні форми взаємодії - це такі форми, які використовують сучасні технології та підходи для залучення громадськості до процесу прийняття рішень органами публічної влади. Вони дозволяють поліпшити якість взаємодії, зробити її більш прозорою та ефективною.

2. Розглянуто основні підходи до впровадження інноваційних процесів в публічному секторі. Основними інноваційними формами взаємодії органів публічної влади з громадськістю є: використання Інтернет-технологій, які дозволяють органам влади спілкуватися з громадськістю в режимі реального часу, оперативно отримувати та обробляти інформацію, а також залучати громадськість до обговорення важливих питань; використання нових методів аналізу та дослідження громадської думки; використання нових форм громадської участі.

3. Описано ключові фактори суспільно-економічних трансформацій в Україні та світі й оцінити вплив цих трансформацій на взаємодію органів публічної влади з громадськістю. Суспільно-економічні трансформації є

складним і тривалим процесом. Вони часто супроводжуються труднощами та викликають соціальні конфлікти. Однак, якщо вони проводяться продумано та ефективно, вони можуть привести до позитивних змін у житті суспільства. Вони є складними і багатогранними процесами, які обумовлені цілим комплексом факторів. До основних з них можна віднести: науково-технічний прогрес: розвиток нових технологій, зміна структури виробництва; глобалізація: посилення взаємодії між країнами та регіонами; історичні процеси: зміна політичного режиму, війна, голод, стихійні лиха тощо. Впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в Україні є важливим кроком на шляху до побудови відкритого та прозорого урядування.

4. Проведено аналіз світового досвіду впровадження інноваційних форм комунікації між органами публічної влади та громадськістю. Одним із найпоширеніших інноваційних інструментів комунікації є використання соціальних мереж. Соціальні мережі дозволяють органам публічної влади спілкуватися з громадянами в реальному часі, отримувати від них зворотний зв'язок, а також поширювати інформацію про свою діяльність. Іншим інноваційним інструментом комунікації є використання мобільних додатків. Мобільні додатки дозволяють органам публічної влади надавати громадянам доступ до інформації та послуг у зручний для них спосіб. Світовий досвід впровадження інноваційних форм комунікації між органами публічної влади та громадськістю показує, що такі форми є ефективним інструментом для підвищення прозорості та підзвітності влади, залучення громадян до участі у прийнятті рішень, а також для підвищення довіри до влади.

5. Узагальнено основні фактори, що сприяють впровадженню інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю. Отже, до факторів, що сприяють впровадженню інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю, можна віднести: зростання ролі громадянського суспільства; розвиток технологій; політична воля керівництва держави та органів місцевого самоврядування; підготовка кадрів; посилення

міжнародного співробітництва. Таким чином, впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю є важливим завданням, яке спрямоване на підвищення ефективності діяльності органів влади, забезпечення прозорості та підзвітності влади, а також підвищення рівня залучення громадськості до процесу управління.

6. Здійснено аналіз позитивних та негативних аспектів впровадження інноваційних підходів до взаємодії органів публічної влади з громадськістю. Впровадження інноваційних підходів до взаємодії органів публічної влади з громадськістю має як позитивні, так і негативні аспекти. До позитивних аспектів можна віднести: підвищення прозорості та підзвітності органів влади; покращення якості послуг, що надаються органами влади; збільшення залучення громадян до суспільного життя. До негативних аспектів можна віднести: недостатня готовність органів влади до впровадження інновацій; нестача фінансування; недостатня інформованість громадян про інноваційні підходи. Таким чином, впровадження інноваційних підходів до взаємодії органів публічної влади з громадськістю є складним і тривалим процесом, який вимагає чіткої стратегії та належного фінансування. Для успішного впровадження інноваційних підходів необхідно забезпечити готовність органів влади до змін, підвищити інформованість громадян та забезпечити їхню участь у розробці та впровадженні інновацій.

7. Розроблено рекомендації щодо ефективного впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій. Впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю передбачає реалізацію таких основних напрямів: розширення спектру форм та методів взаємодії; залучення громадськості до участі в усіх сферах діяльності органів публічної влади; використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій. Для впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю необхідно здійснити такі конкретні заходи: розробити та затвердити нормативні акти, які регулюють порядок впровадження

інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю; створити інформаційно-просвітницьку кампанію щодо інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю; надати органам публічної влади відповідну методологічну та консультативну підтримку у впровадженні інноваційних форм взаємодії з громадськістю. Для ефективного впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах суспільно-економічних трансформацій необхідно враховувати такі рекомендації: законодавче забезпечення; інституційне забезпечення; фінансове забезпечення; просвітницька робота.

8. Отже, впровадження інноваційних форм взаємодії органів публічної влади з громадськістю є важливим завданням, яке сприятиме підвищенню ефективності державного управління та залученню громадян до участі в управлінні державою. Для успішної реалізації цього завдання необхідно вжити комплексних заходів, які включатимуть розробку нормативно-правової бази, проведення інформаційно-просвітницької кампанії та надання органам публічної влади відповідної методологічної та консультативної підтримки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 вересня 2017 р. № 649-р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/649-2017-%D1%80#Text (дата звернення: 10.12.2023)

2. Про схвалення Концепції розвитку штучного інтелекту в Україні : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2020 р. № 1556-р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-2020-%D1%80#Text (дата звернення: 15.12.2023)

3. Антонова Л.В., Антонов А.В., Івашова Л.М. Інформаційно-комунікаційні інструменти забезпечення ефективного врядування в Україні на держаному та

регіональному рівнях. Публічне управління та митне адміністрування. 2023. №1 (36). С. 10-17.

4. Бакуменко В., Попов С. Парадигма інноваційного розвитку суспільства: сучасні концепції реформування публічного управління. Ефективність державного управління: Збірник наукових праць. 2015. № 43. С. 21-28.

5. Бобровська О. Ю. Публічно-приватне партнерство як генератор економічного розвитку регіонів України. Економіка та держава: науково-практичний журнал. Київ: ТОВ «ДКС центр», 2021. № 8. С. 17–22.

6. Болдуєв М.В, Болдуєва О.В., Ісіков С.М. Стан та перспективи розвитку електронного урядування в публічному управлінні України. Економічний вісник. 2020. №3. С. 118-125.

7. Бондарчук Н. В. Взаємодія органів публічної влади та громадянського суспільства в умовах цифровізації. Публічне управління і адміністрування в Україні. 2022. Вип. 28. С.36-39.

8. Бутенко І.В., Кривцова М.В. Інноваційні форми взаємодії органів публічної влади з громадськістю в умовах соціально-економічної трансформації. Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія «Міжнародні відносини. Регіональні студії». 2023. С. 87-93.

9. Гончарук О. Б., Савичук Н. О. Поняття механізмів державного управління та їх практичне значення. Інвестиції: практика та досвід. №7. 2021. С. 7-83.

10. Горовенко О.В., Кісь О.М. Інноваційні форми взаємодії органів публічної влади з громадськістю: теоретико-методологічні аспекти. Держава та регіони. Серія «Соціально-гуманітарні проблеми». 2022. С. 11-16.

11. Дегтярьова І.О. Інновації в державному і муніципальному управлінні як необхідна умова соціально-економічних досягнень в сучасній Україні. Національного університету цивільного захисту України. 2014. № 1. С. 5-11.

12. Євсюкова О. В. Аналіз передумов створення системи управління якістю публічних послуг у сервісно-орієнтованій державі. Публічне управління та адміністрування. Одеса, 2018. № 4. С. 52 – 57.

13. Івашова Л. М., Антонова Л. В., Крушельницька Т. А. Комплексний механізм взаємодії громадянського суспільства з інститутами влади в контексті розвитку публічно-приватного партнерства. Публічне управління та митне адміністрування. Вип. № 2 (37). 2023. С. 31-42.

14. Івашова Л. М., Івашов М.Ф. Особливості використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій для запобігання та протидії корупції в системі публічного управління // Модернізація публічного управління в умовах глобальних змін світового простору: колективна монографія. 2021., Львів-Торунь: Ліга-Прес. 2021. С. 53–80.

15. Івашова Л.М. Механізми та інструменти функціонування громадянського суспільства та його взаємодії з органами місцевого самоврядування в контексті сталого розвитку територій // Потенціал розвитку територій: методологічні засади формування і нарощення: монографія / за заг. ред. О. Ю. Бобровської. Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2017. С. 232–239.

16. Константинівська А. Особливості запровадження електронного урядування в Україні. Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія : Державне управління. 2018. Т. 29(68), № 6. С. 47-50.

17. Концептуальні засади побудови сервісно-орієнтованої держави. Публічне управління розвитком регіонів у процесі побудови сервісно-орієнтованої держави: теорія, методологія та практика: монографія / за заг. ред. Н. В. Васильєвої, О. І. Васильєвої. Київ: НАДУ, 2018. 303 с.

18. Кочубей Л. Особливості сучасних інформаційно-комунікативних технологій в Україні. Наукові записки Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України. 2017. Вип. 3. С. 44–70.

19. Кудріна О.Ю., Масляк М.І. Інновації та інноваційна діяльність в системі публічного управління: елементи теорії, логіки та понятійного апарату. Публічне управління і адміністрування в Україні. Вип. 19. 2020. С. 139-143.

20. Куйбіда В.С. Реформа системи державного управління та місцевого самоврядування в Україні: стан, виклики, перспективи здійснення: наук. доп. / авт. кол.; за заг. ред. В.С. Куйбіди. Київ: НАДУ, 2018. 180 с.

21. Лізаковська С. В. Доцільність і необхідність співпраці громадських організацій з органами публічної влади в Україні. Публічне управління та регіональний розвиток. 2018. № 2. С. 389–403.

22. Лізаковська С. В. Європейські стандарти взаємодії органів публічної влади з інститутами громадянського суспільства. Публічне управління та регіональний розвиток. 2020. № 8. С. 422–444.

23. Лізаковська С. В. Необхідність взаємодії громадянського суспільства і органів публічної влади в сучасних умовах. Актуальні питання суспільних трансформацій в Україні : колективна монографія / С. В. Лізаковська /за ред. Ю. В. Палагнюк, С. І. Шкірчака. – Миколаїв : Видавництво ЧНУ імені Петра Могили, 2018. 300 с.

24. Лізаковська С. В. Нормативно-правові основи забезпечення взаємодії органів влади з громадянами в країнах Європейського союзу. Публічне управління та регіональний розвиток. 2019. № 6. С. 875–889.

25. Лізаковська С. В. Розвиток взаємодії органів публічного управління з інститутами громадянського суспільства : монографія / С. В Лізаковська. Миколаїв : Ємельянова Т. В. 2021. 361 с.

26. Лук’янова Г.Ю., Венглінська А.С. Особливості впровадження електронного урядування в органах виконавчої влади України. Електронне наукове видання «Аналітично-порівняльне правознавство». 2021. С. 175-179.

27. Луциків І.В., Сороківська А.О., Котовська І.В. Дослідження особливостей інноваційного розвитку системи публічного управління України. Економіка та суспільство. 2017. Вип. 12. С. 124-128.

28. Мазур В. Г. Інноваційні технології як напрям підвищення інформаційної відкритості органів влади та налагодження зв'язків влади із громадськістю. Державне управління. Інвестиції: практика та досвід. Вип. 1. 2021. С. 135-140.

29. Мазур В. Г., Дерун Т. М. Роль інновацій державного управління в період системної кризи. Перспективи розвитку фінансово-економічного простору України: зб. матеріалів Міжнародної наук.-практ. конф., м. Вінниця, 8-9квітня 2020 р.: у 2-х т. Т. 1 . Ч. 1 : ВННІЕ ТНЕУ. Тернопіль : Крок, 2020. С. 162-165.

30. Масляк М.І. Проблеми інноваційного розвитку сфери публічного управління України. Актуальні питання у сфері державного управління. Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Державне управління. Т. 32 (71). № 3. 2021. С. 127-131.

31. Матяж С. В. Взаємодія громадськості й органів публічної влади : європейський досвід для України. Сучасні інтеграційні проблеми: європейський досвід та українські реалії : колективна монографія / С. В Матяж / за ред. М. О. Багмета, С. В. Матяж. Миколаїв : Вид-во ЧДУ імені Петра Могили. 2015. 168 с.

32. Матяж С. В. Європейський досвід у сфері розвитку і функціонування громадянського суспільства / С. В. Матяж // Наукові праці. Політологія. 2013. №230. Vol. 218. С. 28–31.

33. Механізми управління розвитком сервісно-орієнтованої держави: теорія, методологія, практика: монографія / за заг. ред. О. В. Євсюкової. Київ : ТОВ “Август Трейд”, 2019. 336 с.

34. Мінцифри запустило портал державних послуг «Дія». 2020. URL: https://www.kmu.gov.ua/news/mincifri-zapustilo-portal-derzhavnih-poslug-diya (дата звернення: 17.12.2023)

35. Мохова Ю.Л., Орлова Н.С. Європейські орієнтири цифрових трансформацій у електронному урядуванні. Наукові перспективи. 2021. №7(13). С. 97–106.

36. Овчарук Е. Організаційно-правові механізми взаємодії органів публічної влади та бізнесу: теоретичні аспекти поняття. Аспекти публічного управління. Т. 11. № 1. 2023. С. 35-43.

37. Панченко Г.О. Інноваційна парадигма розвитку публічного управління. Topical issues of the development of modern science. Abstracts of IX International Scientific and Practical Conference (Sofia, Bulgaria 6-8 May 2020). С. 620-624.

38. Петренко Н.О., Машковська Л.В. Цифровізація державних адміністративних послуг в Україні: нормативно-правові аспекти. Право і суспільство. 2020. № 2. С. 112-119.

39. Пилипенко О.В. Державне управління інноваційною діяльністю в Україні: проблеми та перспективи. Науковий журнал «Економіка України». 2016. № 9. С. 31-43.

40. Пігарєв Ю. та Костенюк Н. Діджиталізація публічного управління як чинник цифрової трансформації України. Актуальні проблеми державного управління. 2021. №2. С. 92-96.

41. Пономаренко Н.О., Куць А.В. Інноваційні форми взаємодії органів публічної влади з громадськістю як чинник забезпечення ефективного управління в умовах соціально-економічної трансформації. Держава та суспільство. 2021. С. 133-143.

42. Попок А.А., Попок С.А. Інноваційна діяльність в органів публічної влади: системний підхід. Вісник НАДУ. 2015. № 2. С. 12-18.

43. Публічне управління та інновації. Міжнародний форум 22-23 червня 2023. Тези доповідей. Львів: Національний університет «Львівська політехніка». 2023. 149 с.

44. Публічне управління: український вимір : матеріали щорічної наук.-практ. конференції, 7 грудня 2022 р., м. Харків; електронне видання. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна. 2023. 176 с.

45. Пухтинський М.О. Трансформація системи місцевого самоврядування в контексті реалізації міжнародно-правових стандартів місцевої демократії. Вісник АПСВТ. 2016. № 3-4. С. 63-67.

46. Романенко Є. Відкритість та прозорість як структурні рівні транспарентності державного управління та їх комунікативні функції. Є. Романенко. Теоретичні та прикладні питання державотворення. 2014. Вип. 14. С. 17—31.

47. Сиченко В.В., Пугач А.М., Мареніченко В.В,, Хитько М.М. Механізми державного регулювання розвитку інформаційного суспільства. Інвестиції: практика та досвід. 2020. № 5-6. С.76–80.

48. Смірнова О.В., Смірнов С.В. Інноваційні форми взаємодії органів публічної влади з громадськістю: особливості та перспективи розвитку. Вісник Львівського університету. Серія «Політичні науки». 2020. С. 123-132.

49. Сорока С. В., Лізаковська С.В. Особливості інституціоналізації співпраці органів публічного управління з організаціями громадянського суспільства. Вісник ХНТУ. 2021. №2 (77). С. 161 –169.

50. Федулова Л. І. Інноваційний механізм модернізації публічного управління в Україні. Економічний вісник університету. 2019. Вип. 41. С. 83-89.

51. Чальцева О. М., Швець К. А. Досвід застосування сучасних концепцій та моделей публічного управління у перехідних системах. Політичне життя. №1. 2021. С. 58-65.

52. Шевченко О. В. Децентралізація і формування політики регіонального розвитку в Україні. НІСД, Київ, Україна. 2020. 153 с.

53. Шовкун І.Г., Дибчинська Я.С. Новий публічний менеджмент як концепція публічного управління. Гуманітарний вісник ЗДІА. 2017. Вип. 69. С. 195-201.

54. Шумська Г.М. Концептуальні засади здійснення інноваційної діяльності органами публічної влади як основи соціально-економічного розвитку України. Економіка і суспільство. Вип. №18. 2018. С. 219-229.

55. Ющенко Л.І. Застосування концепції «управління за результатами» у діяльності органів публічної влади. Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Державне управління. 2018. Т. 29. № 1. С. 172-177.

56. Antonova L., Mishchenko D, Bandura I., Abdullayev V. Interaction between public authorities and civil society institutions in the field of preventing and combating corruption Interacción y Perspectiva . Revista de Trabajo Socia Vol. 12. 2022. № 1. Pp. 76–92.

57. Beglytsia, V., Antonova, L., Kozlova, L., Datsii, O., & Datsii, N. System of concepts communications of state institutions and society as the basis of national

security and socio-economic stability. Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice. №3 (38). 2021. Pp. 549–556.

58. Evsyukova O. Analysis of the prerequisites for creation of quality management systems for public services provided by a service-oriented state. Studia Spoleczne.W. 2019. № 1. P. 53-58.

59. Ivashova L., Ivashov M. Sustainable development of regions: some aspects of revival of tourist activity of cities and communities on the basis of public-private partnership // Sustainable development of territories: challenges and opportunities: monograph /Bobrovska O. Yu., Krushelnytska T. A, Prokopenko L. L. [etc.]; ed. by O. Yu. Bobrovska. Published by International Center for Research, Education and Training. MTÜ. Tallinn, Estonia. 2021. P. 55-67.

60. Kvitka S., Borodin E., Koval V., Yemelyanov V., Ivashova L. Innovative mechanisms of the cross-sectoral interaction between business and public authorities in conditions of information society's transformation Revista Dilemas contemporaneos-educacion politica y valores. 2019. №. 11 Special Issue, Vol. 7. p.133.